

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983- 1984

Nr. 12

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

10 APRIL 1984

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	415
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	420
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	425
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	426
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	427
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	434
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	436
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	445
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	445
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	446
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	446
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	447
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	447
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	448

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 40
van 16 februari 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaamse administratie — Computerisering en buretica

Kan de geachte Minister mij de naam van de constructeur meedelen die de randapparatuur van de computereenheid S.25 leverde aan de Vlaamse administratie?

Kan de Minister mij tevens de naam van de constructeurs geven die een schrijfmachine met geheugen en een tekstverwerker leverden. respectievelijk aan de administratie ruimtelijke ordening en leefmilieu en de administratie gezin en maatschappelijk welzijn CBGS?

Wat is de concrete huurprijs van de IBM-randapparatuur die ter beschikking staat van de Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest ?

Hoe is de naam van de constructeur van de woordprocessor die aan de BRT geleverd werd? Welke wijze van gunnen (offerte, aanbesteding, onderhandse overeenkomst) gingen die aankopen vooraf?

aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat wat de concrete huurprijs van de IBM-randapparatuur die ter beschikking van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en die via een contract door de OVAM van het SCK wordt gehuurd betreft. deze 39.575 BF maand bedraagt en als volgt kan uitgesplitst worden :

IBM 3274/51 C:	10.190 BF
IBM 3278/502 :	4.069 BF
IBM 3278/502 :	4.069 BF
IBM 3268/502 :	13.782 BF
Poort op IBM 4341/2 :	1.146 BF
	33.256 BF
19% BTW:	6.319 BF
	39.575 BF/maand.

Vraag nr. 47
van 2 maart 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Milieusector — Tewerkstelling

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

- Hoeveel procent van de Vlaamse bevolking is tewerkgesteld in de milieusector?
- Hoeveel banen werden de jongste 5 jaar in deze sector gecreëerd :
 - in de privé-sector;
 - in de overheidssector:
 voor
 - rioleringswerken ;
 - afvalverwerking en recuperatie;
 - exploitatie van zuiveringsinstallaties.

Antwoord

Aansluitend bij het voorlopig antwoord dat aan het geachte lid werd verstrekt, heb ik de eer mede te delen dat de gevraagde gegevens niet beschikbaar zijn. Op grond van de algemene statistische gegevens die door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid over de tewerkstelling op 30 juni 1982 werden gepubliceerd, kunnen wel volgende cijfers worden medegedeeld :

Sector	Tewerkstelling
502.6 : rioleringswerken en exploitatie van zuiveringsinstallaties	485
622.1 : groothandel in recuperatie in schroot en non-ferroafvalmaterialen	265
622.2: recuperatie van oud papier	1.053
622.3: recuperatie van voden, pluksel en textielafval	391
921 .O: dienstverlening o.a. in de milieusector, inbegrepen de ambtenaren die specifiek toewijsbaar zijn	3.185
Totaal voor deze sectoren:	5.379

Vraag nr. 54
van 7 maart 1984
van de heer E. BEYSEN

Promotiecampagne Flanders' Gourmet Beer — Export van een aantal streekbieren

Onlangs werd door de Vlaamse Executieve besloten een bijdrage te leveren aan de promotiecampagne Flanders' Gourmet Beer, die tot doel heeft de export van een aantal Vlaamse streekbieren te bevorderen op de Amerikaanse markt.

De coördinatie van de promotieactiviteiten werd toevertrouwd aan de Traditional Brewers Marketing Board.

Graag verneem ik welke toetredingsvoorwaarden gelden om van de Traditional Brewers Marketing Board deel uit te maken en hoe de „Board” momenteel is samengesteld?

Is de Vlaamse Executieve vertegenwoordigd in de „ Board”? Zo ja, door wie?

Welke bijdrage wordt door de Vlaamse Executieve geleverd?

Geldt het een eenmalige bijdrage of is het de bedoeling in een jaarlijkse bijdrage te voorzien?

Antwoord

De door het geachte lid bedoelde Raad bestaat uit negen brouwerijen : De Smedt (Affligem), De Steenberge (Augustijn), De Koninck (De Koninck), Moortgat (Duvel), Het Anker (Gouden Carolus), Bosteels (Kwak), De Keersmaeker (Mort Subite), Palm (Palm Ale), Riva (Wittekop).

De toetredingsvoorwaarden zijn de volgende : het moet een traditioneel bier zijn, van hoge kwaliteit en 100% belgisch. De gebrouwde biersoort dient te voldoen aan de normen van de US Food & Drug Administration.

De Raad onderzoekt alle aanvragen tot toetreding en beoordeelt ze op basis van de gestelde criteria. In zijn jaarverslag maakt hij hiervan melding met opgave van de redenen die tot de eventuele afwijzing van de aanvraag hebben geleid.

De Vlaamse Executieve is niet vertegenwoordigd in de „ Board “.

Op de begroting 1984 van de Vlaamse Gemeenschap is een krediet ingeschreven van 10 miljoen F. De tegemoetkoming voor 1985 en de daaropvolgende jaren is afhankelijk van een beslissing van de Vlaamse Executieve op basis van het activiteiten- en resultatenverslag over het vorige jaar.

**Vraag nr. 55
van 9 maart 1984
van de heer J. GABRIELS**

*Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap —
Huisvesting*

De Vlaamse regering heeft voor haar administratie circa 49.000 m² moderne kantooroppervlakte afgehuurd. Deze ruimte is bedoeld voor de huisvesting van ongeveer 5.000 ambtenaren. De totale huurprijs zou 125 miljoen frank bedragen. Hierdoor komen kantoorruimten vrij in de centrale administratie.

Graag had ik vernomen:

1. Op welke wijze werd overgegaan tot de huur van deze kantoorruimten? Mag ik een gedetailleerde opgave per gehuurde eenheid?
2. Wat zal er gebeuren met de vrijgekomen huurruimten? Is men daar gebonden door langlopende huurcontracten? Zo ja, met welke duur?
3. Hoeveel bedroeg de huurprijs van die ruimten die door de Vlaamse ambtenaren bezet waren in de centrale administratie?
4. In hoeverre is er rekening mee gehouden om de thans gehuurde ruimten te bestendigen?
5. Kan zonder meer gesteld worden dat deze operatie een nul-operatie is, d.w.z. dat de huur van nieuwe gebouwen teniet gedaan wordt door het niet verder verhuren van vrijgekomen gebouwen in de centrale administratie?
6. Wat wordt bedoeld met de uitspraak dat de Vlaamse administratie „functioneel naar de burger” toe te huisvesten?

7. Welke huurcontracten worden afgesloten in de provincies voor het huisvesten van de Vlaamse administratie?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de hiernavolgende inlichtingen te verstrekken in verband met de huisvesting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Bij de installatie van alle diensten die naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden overgeheveld werd gestreefd naar een hergroepering van de diensten van het hoofdbestuur per nieuwe administratie in één en hetzelfde gebouw.

In de eerste plaats werd rekening gehouden met de huurprijs van alle mogelijke vestigingen.

Bij de onderhandelingen met de eigenaars en de definitieve inhuring werd beroep gedaan op de medewerking van de Regie der Gebouwen gezien de technische diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geen ervaring hadden op dat gebied. Daarbij werd het type-huurcontract van de Regie der Gebouwen als huurovereenkomst gebruikt.

Gelet op het eerder vertrouwelijk karakter van deze aangelegenheid zal de gevraagde informatie omtrent de inhuring van de onderscheiden gebouwen aan het geachte lid persoonlijk worden toegestuurd.

Wat de andere onderdelen van zijn vraag betreft kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

- 2.-3. Deze gegevens kunnen enkel verstrekt worden door de Minister van openbare werken, die ter zake bevoegd is.
4. De huurcontracten werden afgesloten voor een termijn van 3. 6. 9 jaar.
5. Wat de Vlaamse Gemeenschap betreft kan ik het geachte lid de verzekering geven dat, alle elementen in aanmerking genomen, de operatie voordeliger uitvalt.
- 6.-7. Het is inderdaad de bedoeling de Vlaamse administratie functioneel en naar de burger toe te organiseren.

Het onderbrengen van alle diensten uit de departementen van oorsprong in één van de nieuwe administraties en in een meer functionele structuur en de huisvesting van elke nieuwe administratie in éénzelfde gebouw zal ongetwijfeld bijdragen tot een betere en meer functionele werking.

In een volgende fase wordt ernaar gestreefd alle buitendiensten zoveel mogelijk te hergroeperen in een „ Huis van de Vlaamse Gemeenschap” in elke provincie.

Terzelfdertijd wordt de mogelijkheid onderzocht om alle activiteiten die in de diensten van oorsprong traditioneel in de hoofdbesturen werden uitgeoefend zoveel mogelijk te deconcentreren opdat de Vlaamse administratie niet alleen meer functioneel naar de burger toe maar ook dichter bij de burger georganiseerd zou worden.

Vraag nr. 56
van 13 maart 1984
van de heer N. DE BATSELIER

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse parastatalen — Regeling van de uitoefening van een hoger ambt

Met het KB van 8 augustus 1983 (BS van 25 augustus 1983) wordt de uitoefening van een hoger ambt geregeld in de rijksbesturen.

Is dit vermelde KB tevens van toepassing voor de diensten van de Vlaamse Gemeenschap en parastatalen? Zo neen, wat is dan de te volgen procedure tot het bekomen van hogere functies?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, overeenkomstig de bepalingen van artikel 87, § 3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, tot hervorming der instellingen, onderworpen is aan de wettelijke en statutaire regelen die van toepassing zijn op de in vast verband benoemde ambtenaren, het tijdelijk personeel, het hulppersoneel en het tijdelijk werkliedenpersoneel van het Rijk.

Het koninklijk besluit van 8 augustus 1983, betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de rijksbesturen is derhalve eveneens van toepassing op de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het personeel van de instellingen van openbaar nut die onderworpen waren aan het koninklijk besluit van 8 januari 1973, tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, blijven vooralsnog onderworpen aan het koninklijk besluit van 22 juli 1964 waarbij de toekenning van de toelage voor de uitoefening van hogere functies wordt geregeld.

Vraag nr. 59
van 14 maart 1984
van de heer J. ANSOMS

Plaatsingsbureaus — Misbruiken op de arbeidsmarkt

Wij vernamen dat bepaalde handelsfirma's misbruik maken van de toestand van werklozen, aan wie ze bij hun zoeken naar een job hun diensten aanbieden tegen betaling. Deze bedragen zouden soms tot tienduizenden franken oplopen. Werkzoekenden schijnen aangetrokken te worden via aanplakbiljetten en advertenties om zich bij deze plaatsingsbureaus aan te bieden. Werkzoekenden die weigeren te betalen worden bedreigd met een aanklacht bij de RVA wegens ". . . weigering van passende betrekking" (artikel 134 van de werkloosheidsreglementering). Kortom : volgens bepaalde berichten zou hier een Augiasstal te reinigen zijn.

Krachtens de wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen (artikel 6, paragraaf 1, IX) zou de problematiek van de arbeidsbemiddeling en de reglementering betreffende de uitbating van bu-

reaus voor arbeidsbemiddeling tegen vergoeding, onder de bevoegdheid der Gewestexecutieven vallen. Daarom vernam ik graag van de geachte Voorzitter.

- a. Zijn zulke geschetste toestanden hem ter ore gekomen?
- b. Zo deze toestanden voorkomen, wordt er dan door de bevoegde diensten krachtdadig genoeg opgetreden tegen misbruiken? Zijn deze diensten daartoe genoeg gewapend? (reglementering, personeel)
- c. Zoniet, ligt het dan in de bedoeling van de geachte Voorzitter een reglementering uit te werken tot bestrijding van misbruiken van plaatsingsbureaus, en bovendien te zorgen voor de praktische naleving ervan?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat zich de jongste jaren inderdaad het verschijnsel voordoet dat private bureau's ontstaan die tegen betaling hun diensten inzake arbeidsbemiddeling aanbieden aan werkzoekenden.

Deze activiteit is, behoudens voor erkende bureau's voor schouwspelartiesten, verboden overeenkomstig artikel 7, §6 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de arbeiders en artikel 2 van het koninklijk besluit van 1 december 1975.

Telkens dergelijke toestanden werden ontdekt werd door de inspectiediensten daartegen onmiddellijk opgetreden. De laatste twee jaar werden aldus een tiental van deze opdrachten uitgevoerd. Er dient evenwel opgemerkt te worden dat deze controleopdrachten fel worden bemoeilijkt door het feit dat dergelijke bureau's meestal met een „postbus"-systeem werken en derhalve moeilijk op te sporen zijn.

Het ministerieel besluit van 1 december 1975 dat het toezicht regelt op de exploitatie van arbeidsbemiddelingsbureau's tegen betaling werd bij ministerieel besluit van 28 september 1983 voor het Vlaamse Gewest aangepast aan de nieuwe bevoegdheidsverdeling ingevolge de staatshervorming. Voortaan zal de controle, die tot juni 1983 werd uitgevoerd door inspecteurs van het Ministerie van tewerkstelling en arbeid, worden uitgeoefend door inspecteurs van de administratie van economie en werkgelegenheid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het ligt in elk geval in de bedoeling krachtdadig tegen elk misbruik op dat vlak op te treden en de opsporing ervan te intensifiëren.

Vraag nr. 61
van 16 maart 1984
van de heer O. MEYNTJENS

Personeelskader van de Vlaamse Gemeenschap — Publikatie Belgisch Staatsblad

Het personeelskader van de Franse Gemeenschap werd reeds gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 12 oktober 1983.

Het personeelskader van het Waalse Gewest is ook vastgesteld en zal eerstdaags gepubliceerd worden.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister weten waarom het personeelskader van de Vlaamse Gemeenschap niet werd gepubliceerd.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Executieve bij besluit van 8 maart 1983 reeds een personeelsformatie heeft vastgesteld. Het betreft een zogenaamd „ontvangstkader” dat het koninklijk besluit van 29 juni 1982 tot vaststelling van de organieke personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de latere wijzigingen coördineert.

Thans legt de Vlaamse Executieve de laatste hand aan een nieuwe personeelsformatie per administratie, die zo spoedig mogelijk zal worden gepubliceerd,

Vraag nr. 62 van 20 maart 1984 van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse administratie — Computerisering

De Secretaris-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zei bij het begin van de grote overhevelingsoperatie en het oprichten van een eigen Vlaamse administratie, in 1982, dat in deze groot-scheepse actie ook het informaticaprobleem diende te worden aangepakt.

De Vlaamse Executieve besliste dat het centrum voor overheidsinformatie, kortweg COI, van Haasrode alle Vlaamse informaticaproblemen zal centraliseren. In een van zijn persconferenties bevestigde de Secretaris-generaal nog dat vanuit Haasrode dan gewerkt kan worden naar subregionale centra, naar gemeenten, de GOM's, parastatalen, . . .

Graag zou ik van de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve vernemen :

1. Welke projecten reeds in handen zijn van het COI?
Welke projecten reeds werden gerealiseerd? Welke projecten nog zullen overgedragen worden aan het COI?
2. Bij mijn weten beantwoordt het COI aan het statuut van VZW. Indien de toekomstplannen waarover de Secretaris-generaal van de Vlaamse administratie het had, welke zullen gerealiseerd worden, zal dit betekenen dat een belangrijk deel van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap „in handen komt” van een VZW. Is het de bedoeling van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve van deze VZW een overheidsinstelling te maken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen :

1. Bij beslissing van de Vlaamse Executieve d.d. 22 december 1980 werd het Centrum voor Overheidsinformatica belast met de uitvoering van al de taken in verband met de informatica ten behoeve van de diensten en instellingen die ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve.

Tijdens de vergadering van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1984 werd beslist dat naast de reeds bestaande projecten die in 1984 worden verdergezet (het globaal informaticaplan, het basissetwerk voor datatransmissie, het tewerkstellingsbeleid (Simona), de waterzuivering, de industriële databank, de huisvesting, minder-validen, stedenbouw, bibliotheken, toerisme, personeelsadministratie en boekhouding van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap), volgende nieuwe projecten ten belope van de beschikbare middelen zullen van start gaan: beheer wetenschappelijk onderzoek, studiebeurzen, subsidies culturele sector, ziekenhuisdossiers, subsidies gezin- en maatschappelijk werk, medisch schooltoezicht, medische statistieken, en cartografie.

2. Sedert geruime tijd zijn besprekingen aan de gang die er moeten toe leiden aan dit centrum een publiekrechtelijk statuut te bezorgen. De aan te houden vorm van dit publiekrechtelijk statuut staat nog niet definitief vast. Het voorstel betreffende het statuut van het COI zal eerlang aan de Executieve worden voorgelegd, waarna het bij de Vlaamse Raad kan worden aanhangig gemaakt.

Vraag nr. 64 van 22 maart 1984 van de heer J. GABRIELS

Langdurig werklozen — Begeleiding en financiering

Alle mogelijke sociaal-psychologische studies en sociologische studies wijzen erop dat langdurige werklozen elke vorm van gemotiveerdheid verliezen wanneer hun werkloosheid abnormaal lang duurt.

In Nederland wordt aan de gemeenten, via hulp van provincie en Rijk via wetgeving, de mogelijkheid gegeven om de arbeidsgeschiktheid van werklozen te stimuleren en in stand te houden. Vaak worden allerlei werkloosheidsprojecten op regionaal niveau gecoördineerd en uitgevoerd. In ons land gebeurt er op dat vlak weinig of niets, enkele zinvolle projecten niet te na gesproken.

Via een type-project DAC en in overleg met gemeenten op regionaal vlak kunnen op dat vlak zinvolle initiatieven tot stand gebracht worden. Financiële medewerking van het Rijk of de Vlaamse Gemeenschap moet daarbij prioriteit krijgen.

Graag had ik het volgende vernomen.

1. In hoeverre heeft de Minister kennis van projecten die in Nederland lopen?
2. In hoeverre denkt men op korte termijn programma's tot ontwikkeling te brengen die de begeleiding van langdurige werklozen op het oog hebben?

3. Is het niet mogelijk om regionaal DAC type-projecten tot stand te brengen die tot taak krijgen projecten te stimuleren die betrekking hebben op begeleiding van langdurige werklozen?
4. Welke kredieten voorziet men thans om ter zake aan begeleiding te doen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat gelet op de grote diversiteit van initiatiefnemers, vakbonden, RVA, socio-cultureel opbouwwerk, gemeenten, provincies en de al even grote verscheidenheid in doelstellingen, een vergelijking met Nederlandse initiatieven zeer moeilijk is.

Om dezelfde reden lijkt het minder aangewezen ter ondersteuning van dergelijke initiatieven een DAC-typeproject uit te werken. Overigens liggen de behoeften van deze initiatieven in de eerste plaats op het vlak van de begeleiding en de animatie, waarvoor kwalificaties worden vereist die eerder in het BTK-stelsel thuishoren.

Financiële ondersteuning van dergelijke initiatieven zou kunnen gebeuren langs het krediet dat onder artikel 33.02.03 sectie 72 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap 1984 is ingeschreven.

Vraag nr. 65 van 22 maart 1984 van de heer J. GABRIELS

Lasertechnologie — Oprichting Laser Application Center in Limburg

Op 15.02.1984 heeft de Minister verklaard dat men de mogelijkheid onderzoekt om in Vlaanderen een Laser Application Center op te richten dat zich ten behoeve van kleine en middelgrote ondernemingen zal buigen over de industriële toepassingen van lasertechnologie. Thans loopt via een opgericht studiesyndicaat een behoeftenstudie. Mede gezien de talrijke beloften die reeds gedaan zijn ten aanzien van Limburg dringt zich de vraag op in hoeverre Limburg als ernstige kandidaat zal weerhouden worden voor dit centrum?

Acht de Minister het niet noodzakelijk om ter zake alle mogelijkheden te onderzoeken?

Antwoord

Er werd inderdaad een studiesyndicaat opgericht om de leefbaarheid van een LAC te onderzoeken. Meer bepaald zal een marktonderzoek worden verricht en een financieel plan opgesteld.

Gelet op het feit dat het LAC het statuut van een NV zal aannemen is een dergelijk onderzoek noodzakelijk.

Anderzijds impliceert dit NV-statuut dat het de aandeelhouders toekomt te beslissen over de vestigingsplaats.

Ik ben ervan overtuigd dat de GIMV, die deel uitmaakt van het studiesyndicaat en later ook kan participeren in de eventueel op te richten NV, de kandidatuur van Limburg als vestigingsplaats zeker ernstig

zal onderzoeken. In dat verband kan overigens gewezen worden op de aanwezigheid van de GIMV in de Limburgse holding.

Vraag nr. 67 van 27 maart 1984 van de heer J. DE MOL

„Ter Heide” — Structuurplan

Voor enkele maanden werd beslist om de ontzavelingsput te Rotselaar uit te bouwen als een soort recreatiecentrum. Een structuurplan „Ter Heide” genaamd, werd opgemaakt door de vroegere DABRO (nu AROL).

1. Welke toeristische uitbouw wordt voorzien?
2. Welke infrastructuren worden gepland?
3. Welke overheid en administratie is belast met de uitvoering van de toeristische uitbouw?
4. Welke fasering wordt voor deze uitbouw voorzien?
5. Met welke middelen zal de ontwikkeling van dit project worden gefinancierd?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat volgt.

1. Het structuurplan, dat werd goedgekeurd op 11 januari 1984; bestemt de waterplas, groot 24,45 ha, als watersportcentrum. Dit centrum zal bestaan uit :
 - een initiatiecentrum met bovenlokale functie voor watersport (plankzeilen en kleinzeilerij);
 - een zone voor hengelsport;
 - een zwemzone met strand;
 - een zone met wandelfunctie;
 - een zone voor natuurstudie en natuurbouw.
2. De volgende werken zijn vereist:
 - wegenwerken en parkeerruimte;
 - een onthaalgebouw;
 - oeverversterkingswerken en aanleg van een zwemvijver;
 - wandeltracés met zitgelegenheden ;
 - groenaanleg.
3. De Gemeenschapsminister van cultuur werd belast onverwijld de nodige maatregelen te treffen voor de aanleg van de infrastructuur en de oprichting van een onthaalgebouw.

De Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud zal zorgen voor de groenaanleg en de aanleg van de zone voor natuurstudie.
4. Alle werken worden voorzien voor de lente en de zomer van 1984, behoudens de groenaanleg die wordt uitgevoerd in het eerstvolgende plantseizoen.

5. De ontwikkeling van het project zal worden gefinancierd, wat het toeristisch aspect betreft, met de vastleggingskredieten van artikel 71.01.02 van de sector toerisme, en voor het aanleggen van openbare groene ruimten met de vastleggingskredieten van artikel 73.11.03 sectie 75 ruimtelijke ordening en landinrichting.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 127
van 16 februari 1984
van de heer W. KUIJPERS

BRT-TV-berichtgeving schietpartij in Sint-Pieters-Voeren

Naar aanleiding van de uitspraak in het proces Snoeck te Verviers werden op donderdagavond 9 februari 1984 in de BRT-TV-berichtgeving de beelden van de schietpartij in Sint-Pieters-Voeren in omgekeerde volgorde weergegeven, analoog aan dat wat voorheen via de RTL geschiedde. Dit gebeurde niet-tegenstaande tijdens het proces bewezen werd dat de heer Snoeck het vuur opende vóór er aan zijn woonhuis geraakt werd. De indruk van het tegendeel werd dus bij de kijkers gewekt.

Afgezien van de rechtsonzekerheid die eens te meer geschapen werd door de partijdige uitspraken van Franstalige rechtbanken t.a.v. manifest bewezen feiten, wil ik eveneens de totaal onaanvaardbare afwezigheid van de objectiviteitsregels in deze aan de kaak stellen. Hierover heeft u beleidsbevoegdheid.

Het „recht op antwoord” dat u genegen is, vormt hier een eerste stap van informatieherstel. Graag vernam ik dan ook hoe (en wanneer) dit zonder verwijl zal doorgevoerd worden t.a.v. dit uitzendingsonderdeel.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de manier waarop de BRT-TV-Nieuwsdienst het incident Snoeck in beeld bracht, n.a.v. de uitspraak van de rechtbank te Verviers, zowel door de Raad van Beheer als door de Directie van de BRT unaniem foutief genoemd werd.

Ik verwijs in dat verband naar de tekst van het communiqué van de Raad van Beheer n.a.v. de vergadering van 20.02.1984 waarin o.m. staat: „De Raad van Beheer heeft, na overleg met de verantwoordelijken van de Nieuwsdienst, zijn afkeuring uitgesproken over de fouten die in de TV-berichtgeving van 9 februari jl. zijn gemaakt inzake de uitspraak in het proces Snoeck betreffende incidenten die zich in de Voerstreek hebben voorgedaan”.

Wanneer het „recht van antwoord” dat het geachte lid vraagt algemeen bedoeld is meen ik dat door bedoeld communiqué, dat in de pers en op televisie ruime aandacht kreeg, voldaan is aan zijn vraag.

Wanneer hij het formeel bedoelt moet ik hem verwijzen naar Hoofdstuk II van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht van antwoord waarin o.m. bepaald is dat dergelijk recht moet gevraagd worden binnen de 30 dagen door een persoon of rechtspersoon die bij name is genoemd of impliciet is aangevoerd.

Door de Voorzitter van het Taalactiecomité werd aan de BRT een recht op antwoord gevraagd. Vermits het TAK in de uitzending niet met name is genoemd of impliciet aangewezen heeft de BRT gemeend niet te moeten ingaan op de eis.

Vraag nr. 141
van 1 maart 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Mediabeleid — Uitbreiding criminaliteit

Criminaliteit en zelfmoordpogingen nemen toe. Ook België ontsnapt niet aan deze levensverloederling. Volgens deskundigen is dit decadent gedrag toe te schrijven aan het aanschouwelijk (film, TV) voorstellen van geweld en pornografie.

De Amerikaanse kinderarts. Everett Koop, is van mening dat geweld op TV heeft geleid tot een epidemie van moorden, zelfmoorden en aanrandingen. In de USA is de situatie rampzalig. Op een tijdspanne van 30 jaar nam het aantal zelfmoorden aldaar driedvoudig toe en in België pleegt thans 1 op 15 inwoners zelfmoord.

Kan de geachte Minister mij mededelen wat hij op dit vlak kan en mag ondernemen?

Bestaat er enig overleg of samenwerking met naburige landen omtrent deze problematiek? Zo ja, wat is hun houding inzake een verstrenging van de censuur op TV?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid wil ik stellen dat vooreerst moet worden opgemerkt dat deskundigen het helemaal niet eens zijn over de vraag of decadent gedrag dat zich in criminaliteit en zelfmoordpogingen manifesteert, toe te schrijven zou zijn aan het aanschouwelijk voorstellen van geweld en pornografie in film en televisie.

De BRT is ter zake evenwel zeer voorzichtig.

Uit een brief van 22 november 1967 van de Directeur-generaal aan een correspondent die daarover zijn bezorgdheid had uitgesproken citeer ik :

„De BRT zal er angstvallig naar streven om slechts sporadisch na 10 u 's avonds een politieverhaal op de buis te brengen; terwijl in de ons omringende landen, ook in Nederland, deze scrupules veel minder bestaan. Daar worden dergelijke verhalen vaak gegeven op tijdstippen dat de kinderen zeker niet naar bed zijn.”

Op 9 april 1979 schreef de toenmalige Voorzitter van de Raad van Beheer professor Verhulst aan de Burgemeester van Mechelen die hem een motie van zijn gemeenteraad over geweld op TV gestuurd had:

„Hoewel wetenschappelijke onderzoekers het oneens

zijn of zulke beïnvloeding daadwerkelijk plaats vindt, is het steeds de politiek geweest van de BRT, oorlogstaferele, sensatiebeelden, geweld in films en feuilletons, aan kinderoogen te onttrekken.

Er wordt nauwlettend toegezien op de aankoop van actiefilms en politieseries, en bovendien worden deze programma's laat op de avond in de ether gestuurd.

Ook de Nieuwsdienst bezint zich dagelijks over de beelden die haar via RVN (Eurovisienieuws) bereiken; ze doet dit niet alleen met de idee in het achterhoofd dat jonge kijkers voor het scherm kunnen zitten, maar ook en vooral met de zorg dat ze een objectieve beeldverslaggeving moet brengen. Daarom worden sensatiebeelden systematisch weggefilterd. Beelden van brandende dorpen, vluchtelingen en bloedbaden, volledig inhouden, zou een vertekening van de werkelijkheid betekenen. De BRT is van oordeel dat zelfs het kind met de werkelijkheid moet geconfronteerd worden."

Met name voor de Nieuwsdienst worden regels gevolgd die Directeur-generaal Vandebussche op 7 mei 1979 in een nota aan de Voorzitter van de Raad van Beheer als volgt toelichtte, naar aanleiding van klachten over gruwelijke beelden in het journaal:

„ De Nieuwsdienst staat altijd voor de vraag hoe . . . realistisch” zijn verslaggeving over de gebeurtenissen in de wereld moet zijn. Een oorlog is nooit clean en guerilla-acties zijn dat zeker niet.

Gelet op de onbarmhartigheid waarmee de Palestijnse aanslag van 22 april jl. uitgevoerd werd, leek het de verantwoordelijken objectief verantwoord het beeld van het gedood kind te tonen. Dit beeld was het enige betwistbare van de hele sequentie, maar het werd ook het meest revelerend geacht voor de wreedheid van de daad.

In het recente verleden zijn er m.b.t. hetgeen zich in Iran, Nicaragua, Rhodesië, Zambia, Mozambique . . . afgespeeld heeft, heel wat wredere beelden getoond. Dit neemt niet weg dat de Nieuwsdienst toch altijd tracht met de nodige omzichtigheid tewerk te gaan en zeker niet te overdrijven in het tonen van wrede beelden of geweldscènes. Het aantal wrede beelden dat uit de uitzendingen geweerd wordt is bijzonder talrijk."

Overigens heeft de leiding van de BRT zich in het Informatiecollege herhaaldelijk over geweld op TV bezonnen, o.m. aan de hand van documentatieblad van de Studiedienst „La violence à la télévision — Observations et recommandations des sociétés nationales de télévision (TF1, A2, FR3)", dat ik ter beschikking van het geachte lid houd. De grote stelregel die in dit document vervat is, wordt ook bij de BRT toegepast: geweld dient te worden vermeden wanneer het niet absoluut nodig is.

Tot slot wijs ik erop dat het overleg met de naburige landen omtrent deze problematiek voornamelijk handelt over geweld in de sport.

Vraag nr. 150
van 5 maart 1984
van de heer W. KUIJPERS

Openbare bibliotheken — Lidmaatschapsbijdrage en leesgeld

Mag ik de geachte Minister vragen:

1. het maximaal bedrag dat als lidmaatschapsbijdrage mag aangerekend worden door een openbare bibliotheek;
2. het bedrag aan leesgeld dat bij het ontlene mag aangerekend worden ;
3. de naleving in de praktijk van de antwoorden op sub 1 en 2.

Antwoord

1. Het maximaal inschrijvingsgeld is bepaald op 100 Fr. per kalenderjaar. Dit inschrijvingsgeld geldt voor de hoofdbibliotheek en haar afdelingen en voor alle filialen en uitleenposten. De inschrijving in de jeugdafdeling (- 14 jaar) is kosteloos.
2. Boeken en tijdschriften moeten kosteloos worden ontleend. Dit is uitdrukkelijk bepaald in het bibliotheekdecreet. Voor audio-visuele materialen mag eventueel een uitleengeld worden gevraagd van ten hoogste 10 Fr. per uitlening per drie weken.
3. De modaliteiten van 1. en 2. worden vastgelegd in het dienstreglement van elke bibliotheek. Het toezicht op de naleving gebeurt door het bibliotheekpersoneel.

Vraag nr. 152
van 7 maart 1984
van de heer J. VAN ELEWYCK

Monumentenzorg — Subsidiëring

De heer Minister gelieve, voor elk van de jaren 1982 en 1983, per provincie op te geven :

- voor hoeveel projecten enerzijds behorend tot de openbare sector, anderzijds tot de privé-sector subsidies werden toegewezen;
- welke bedragen voor elk van deze sectoren werden toegekend.

Antwoord

In antwoord op de vraag kan ik het geachte lid mededelen dat, gelet op de omvang van het antwoord, de gegevens hem rechtstreeks toegezonden worden.

Vraag nr. 153
van 8 maart 1984
van de heer W. KUIJPERS

BRT — Kijk- en luistergeld en sponsoring-inkomsten

1. Van het kijk- en luistergeld wordt slechts 68,5% besteed aan de omroep. Van de 8,063 mld. Fr. die de Vlaamse Gemeenschap opbrengt krijgt ze slechts 4,8 mld. voor deze voorziening terug. Graag het beleidsoordeel van de Minister.
- II. De BRT zou haar middelen gevoelig kunnen opvoeren door haar radio- en TV-rechten tegen marktprijzen te verkopen. Hetzelfde geldt voor de reclame-inkomsten die ze van haar sponsors krijgt.

Mogen wij van de geachte Minister het volgende vernemen?

1. Hoeveel ontvangt de BRT van de NMKN per Mini-Micro-Macro-uitzending :
2. Welke is de geldelijke inbreng per betrokken uitzending van :
 - a. het Gemeentekrediet;
 - b. de ASLK;
 - c. de Nationale Loterij;
 - f. de Sabena;
 - e. het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet;
 - f. de Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouw.

3. Mag ik de vergelijking ontvangen bij deze bedragen t.a.v. gelijkaardige RTL-uitzendingen?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem het volgende medelen.

1. De middelen waarover de Vlaamse Gemeenschap kan beschikken worden voorzien in de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Een der financieringsbronnen is de ristomo's op belastingen en heffingen zoals bepaald in afdeling IV van bedoelde wet. Tot de mogelijke te ristor-

Overzicht sponsoring radioprogramma's 1984

Programma	Sponsor	Bedragen op jaarbasis	Tegenprestaties
— Sportmarathon (BRT 1 - zond. 14.30-18.30; 43 uitzendingen)	Gemeentekrediet	860.000	medewerking GK wordt 4 tot 6 x vermeld
— De tijd van toen (BRT 1 - zond. 12.05-13 u.; wekelijks)	Gemeentekrediet	1.000.000	medewerking GK wordt vermeld in aan- en afkondiging
— Rij- en vliegwerk (BRT 1 - zat. 16- 18 u.; 45 uitzendingen)	Gemeentekrediet	450.000	medewerking GK wordt vermeld in aan- en afkondiging
— Te bed of niet te bed (BRT 2 - 8.10-10 u.; wekelijks)	Gemeentekrediet	780.000	medewerking GK wordt vermeld in aan- en afkondiging + bij het radiospel
— Zomerhit 84 (BRT 2 - 1 avondvullend concert)	Gemeentekrediet	150.000	medewerking GK wordt vermeld in aan- en afkondiging+ bij uitreiking prijzen
— Buiten spel (BRT 2 - zat. 10.03-11 u.; 39 uitzendingen)	Gemeentekrediet	390.000	medewerking GK wordt vermeld in aan- en afkondiging+ bij toewijzing prijzen
— Funky town (BRT 2 - dond. 19.10-22 u.; wekelijks)	Gemeentekrediet	520.000	vermelding GK in aan- en afkondiging+ in jingles tussenin
— Brussel kwis (St. Brussel - dagelijkse kwis op werkdagen, 250 afleveringen)	Gemeentekrediet	920.000	vermelding GK bij begin en einde van de kwis + bij het overhandigen van de prijzen
— Het vermoeden (BRT 1 - werkdagen van 11.30 tot 13 u., ± 250 afleveringen + schattenjacht)	Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid	1.220.000 250.000	vermelding NMKN bij aan- en afkondiging programma + bij overhandigen prijzen
— Servicetelefoon (BRT 2 - woensd. 8. 10- 10 u. ; 43 uitzendingen)	Nationale Kas voor Beroepskrediet	1.075.000	vermeldingen NKB bij aan- en afkondiging + bij hememing na onderbreking van nws van 9u.
— Platenpoets (BRT 2 - vrijd. 10.03-11.55 u.; wekelijks)	Nationale Kas voor Beroepskrediet	1.040.000	vermelding NKB bij aan- en afkondiging+ bij overhandiging bloementuil
— Luna park (tot 3 1.4.84) (BRT 2 - do. 14- 15 u., 17 uitzendingen)	Nationale Maatschappij Belgische Spoorwegen	300.000 (vervoerbewijzen)	geen vermelding sponsor; wel informatie over NMBS mini-trips en speciale seizoentreinen/winnaars mini-trips brengen verslag uit over hun reis
— Pluche Palace (van 1/9 af) (BRT 2 - dinsd. 8.12- 10 u., 18 uitzendingen)			
— Promotiejingles zuivelprodukten (BRT 1 en BRT 2)	Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwprodukten	540.000	aanmaak en uitzending (65 x) van korte promotiejingles over melk en derivaten ervan, over eieren en groeten van eigen bodem
— Diverse programma's (BRT1 en BRT 2)	Nationale Dient voor Afzet van Land- en Tuinbouwprodukten (E.E.G.-campagne)	750.000	informatieve bijdragen over melk en derivaten ervan
— Knokke Cup '84 (i.s.m. T.V.)	Nationale Loterij	6.000.000	vermelding van sponsor bij alle uitzendingen in het kader van de Knokke Cup 1984/juli
— Uitslagen, prognoses en winstverdelingen Loterij, Lotto en Toto	Nationale Loterij	16.000.000	uitzending diverse mededelingen, prognoses, uitslagen en winstverdelingen
— Uitslagen, prognoses en winstverdelingen Tiercé en Quarte	Belgische P.M.U. v.z.w.	— (begrepen in totaalbedrag T.V.)	uitzending van de prognoses, uitslagen en de winstverdelingen van de Tiercé en Quarté-wedrennen

neren belastingen en heffingen behoort het kijk- en luistergeld.

In artikel 9, § 2 van bedoelde wet word gesteld dat, na overleg tussen de nationale regering en de Gemeenschaps- en Gewestexecutieven, het totale ristornobedrag wordt vastgelegd in de Rijksmid-delenbegroting.

Tot heden heeft de Nationale regering niet meer geristorneerd van het kijk- en luistergeld dan door het geachte lid in zijn vraag gesteld.

Het is mijn mening dat men tot een situatie moet komen die in de ons omringende landen bestaat, met name dat de opbrengst van het kijk- en luistergeld integraal ten goede komt van het omroep-bestel en het mediabeleid in het algemeen.

Dit is echter een persoonlijke opvatting die in de huidige economische situatie niet haalbaar schijnt te zijn.

2. a. In 1983 betaalde de NMKN 7.100.000 Fr. voor ca. 115 uitzendingen van Mini-Micro-Macro.
- b. Hierbij vindt het geachte lid de gevraagde gegevens wat betreft de radio. Voor de televisie bezorg ik ze hem rechtstreeks zodra zij definitief vaststaan. De beheersorganen dienen nog enkele contracten goed te keuren.

Ik doe het geachte lid opmerken dat de ASLK niet meer sponsort sedert de omvorming van deze instelling.

3. Vergelijkingen met RTL kan ik niet geven omdat er geen gelijkwaardige uitzendingen zijn : in het ene geval gaat het om sponsoring (BRT) in het andere om zuivere etherreclame (RTL).

Wel kan ik meedelen dat RTL ongeveer 200 Fr. per spot van 30" per 1000 kijkers vraagt.

Vraag nr. 206
van 21 maart 1984
van de heer J. DESSEYN

Commissariaat-generaal voor Toerisme — Vlaamse evenementskalender

Door het Commissariaat-generaal voor Toerisme werd een Toeristische evenementskalender 1984 uitgegeven, die een traditionele editie is gebleven volgens vertrouwd unitair Belgisch recept.

De bijzondere wet van 8 augustus 1980 biedt ons de gelegenheid het Vlaams toeristisch leven een eigen imago te geven, daar het tot de eigen culturele materies behoort waarvoor de Gemeenschappen bevoegd zijn.

Een afzonderlijke publikatie voor Vlaanderen zou een degelijke omschrijving mogelijk maken en onze eigen toeristische manifestaties met wat meer allure in de kijker kunnen stellen.

Graag had ik van de Minister een antwoord gekregen op de volgende vragen:

1. Om welke redenen wordt dergelijke evenementskalender niet afzonderlijk gepubliceerd voor Vlaanderen?
2. Mocht dit voor de toekomst het geval zijn, wordt dan gedacht aan een iets ruimere informatie over onze toeristische initiatieven en manifestaties?
3. Op de laatste bladzijde worden als onze vertegenwoordigers in het buitenland enkel Nederland en Zuid-Afrika aangeduid. Zijn dit onze enige vertegenwoordigers buiten de grenzen en, zo neen, waarom worden andere landen onvermeld gelaten?

Antwoord

1. Om praktische redenen worden sommige brochures met toeristische voorlichting door de toeristische diensten van de beide gemeenschappen in onderlinge samenwerking uitgegeven. Aan de ene kant is dit momenteel de enige mogelijkheid rekening houdend met de financiële en personeelsmogelijkheden. Anderzijds beantwoordt dit het best aan de behoeften van het publiek en tour-operators die een overzicht willen van alle evenementen. Bij vragen over toeristische aangelegenheden wordt door de toerist meestal geen onderscheid gemaakt tussen de gewesten. m.a.w. men vraagt bijna altijd tegelijk naar informatie over Vlaamse én Waalse plaatsen of gebieden. Deze ervaring wordt niet alleen opgedaan in het binnenland maar ook in de buurlanden en nog veel meer in de verder afgelegen markten.
2. Neen. De huidige Evenementenkalender stemt volledig overeen wat op dit gebied internationaal gebruikelijk is. Ruimere informatie geven zou stuiten op bezwaren van financiële en van praktische aard: de nodige gegevens moeten immers vaak meer dan een jaar vooraf worden opgevraagd.
3. In onze toeristische publikaties worden alle toeristische bureaus in het buitenland vermeld als daar plaats voor is. Anders worden alleen de bureaus opgenomen die voor lezers van de betrokken taalversie van belang zijn, in dit geval dus de bureaus in de Nederlands en Afrikaans sprekende landen.

Vraag nr. 207
van 21 maart 1984
van de heer J. DESSEYN

Commissariaat-generaal voor Toerisme — Brochure „Hotel 1984 — Historische Steden ”

Door het Commissariaat-generaal voor Toerisme werd een uitgave gepubliceerd onder de benaming „Hotel 1984 — Historische Steden ”.

Daarin vinden wij achtereenvolgens vermeld : Antwerpen, Brugge, Brussel, Gent, Luik en Doornik.

Op de laatste bladzijde worden dan achttien steden en gemeenten geciteerd met het adres van hun toeristische dienst.

In dit verband zou ik graag vernemen:

1. Welke criteria werden aan de dag gelegd om alleen de zes geciteerde de titel „ kunststad ” te geven en

ze daardoor in afzonderlijke hotelbrochure op te nemen?

2. Hoe werd de keuze bepaald van de achttien gemeenten die een vermelding krijgen met hun toeristische dienst? Waarom zijn bijvoorbeeld de kustgemeenten Blankenberge, De Haan, De Panne, Knokke-Heist, Koksijde en Oostende opgenomen en wordt geen gewag gemaakt van Bredene, Nieuwpoort en Middelkerke?
3. Acht u dergelijke onvolledige publikaties verantwoord en waarom wordt geen gebruik gemaakt van onze eigen bevoegdheid op toeristisch gebied om een eigen hotelgids voor Vlaanderen uit te geven?

Antwoord

1. De officiële hotellijst 1984 bestaat in de vorm van vier verschillende brochures: „Vlaanderen”, „Wallonië”, „Historische Steden” en ten slotte een brochure met de erkende hotels van het gehele land.

De vier brochures worden geproduceerd met het oog op de behoeften van verschillende doelgroepen.

De brochure „Hotels — Historische Steden” is voornamelijk bestemd voor verre-afstandsmarkten. Toeristen uit deze landen bezoeken ons land voor korte tijd (2 à 3 nachten) en overnachten daarbij meestal in Brussel. Tevens konden de Gemeenschappen daarbij de hotels vermelden van de twee of drie voornaamste historische steden in elke regio. Op die wijze wordt duidelijk gemaakt dat ons land meer te bieden heeft dan alleen maar Brussel.

2. De adressenlijst van de plaatselijke toeristische diensten is uitgebreider of korter naar gelang van de beschikbare plaatsruimte en van de aard van de brochure. In een brochure als b.v. „Uit en Thuis in het Vlaamse Land” is een meer uitgebreide lijst van VVV's te vinden.
3. Voor het antwoord op het derde deel van de vraag verwijs ik naar punt 1 boven en naar mijn antwoord op vraag nr. 206 van het geachte lid.

Vraag nr. 208

van 21 maart 1984

van de heer T. KELCHTERMANS

Landelijk georganiseerd jeugdwerk — Subsidiëring

Sedert het inwerkingtreden van het decreet tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk van 25 januari 1975 heeft er nooit een volledige uitbetaling plaatsgevonden. Volgens onze informatie schommelde het percentage van de toepassing rond 61% met als hoogste cijfer 65%. Concreet betekende dit dat de werkelijke financiële tussenkomst van de overheid in de betaling van b.v. het eerste personeelslid slechts 54,9% (0,61 x 90) van de werkelijke loonlasten bedroeg. Op de andere posten kon dus in evenredigheid ook minder ontvangen worden.

Graag vernam ik van de geachte Minister om welke redenen er tot op heden nog geen uitbetaling van 100% heeft plaatsgevonden. Gevolg hiervan is dat financieel zwakkere organisaties hetzij geen personeel aanwerven ofwel de loonlasten maximaal drukken. In hoeverre deelt hij mijn mening dat hierin dringend een verbetering dient te komen? Zijn dergelijke maatregelen reeds in voorbereiding en zo neen, om welke redenen?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid wens ik ter verduidelijking van mijn houding inzake de uitbetaling van het decreet van 22.01.1975 in verband met de erkenning en de subsidiëring van het landelijk jeugdwerk, onderstaande toelichting te verstrekken. De decretale regeling in kwestie werd inderdaad nog nooit integraal toegepast.

Van bij het van kracht worden van deze normering schommelde het toepassingscoëfficiënt rond de 62%.

In functie van de werkzekerheid in de landelijk gestructureerde jeugdverenigingen, in het bijzonder in de kleinere organisaties, is deze werkwijze tot op heden, een bijzondere handicap gebleken.

Ten einde deze situatie te doorbreken heb ik een gekoppeld oplossingsmodel ontwikkeld.

In de eerste plaats was het mijn bedoeling om de begroting voor de uitvoering van het decreet van 22.01.1975 op te trekken van 224,7 miljoen in 1983 tot 272,0 miljoen in 1984.

Hiermee verbonden wenste ik in 1984 de integrale uitvoering van geciteerde decretale regeling te bewerkstelligen voor wat de eerste personeelsleden betrof.

Spijtig genoeg kon om een aantal redenen, eerstgenoemde imperatief niet gerealiseerd worden.

Het is dan ook vanzelfsprekend dat mijn tweede maatregel die hieraan werd gekoppeld in het gedrang kwam.

Alle consideransen in overweging genomen leek het mij dan ook voorzichtig, alvorens het uitbetalingsmechanisme te wijzigen, eerst te pogen bij de opstelling van de begroting 1985 de financiële middelen voor het landelijk Jeugdwerk aanzienlijk te verhogen.

Wanneer dit imperatief wordt gerealiseerd, kan de uitvoering van de eerder geplande maatregel doorgang vinden.

De herschikking van de subsidies in het landelijk gestructureerd jeugdwerk zal dan voor geen enkele organisatie een vermindering van de toelage betekenen.

Vraag nr. 211

van 22 maart 1984

van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio's — Steun

De zogenaamde expansiewetgeving met alle daaruit vloeiende wetten, maatregelen en besluiten heeft

vooral de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen vooral op het vlak van tewerkstelling te verminderen ofwel volledig te doen verdwijnen. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's. In tijden van crisis wordt dit nog versterkt: de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar bekende voorbeelden van.

De socio-economische en sociaal-culturele uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dit verband van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Is de Minister ervan overtuigd dat een aantal regio's in Vlaanderen c.q. België een steeds grotere achterstand oplopen ten aanzien van de doorsnee Vlaamse c.q. Belgische regio?

Welke regio's acht de Minister het meest getroffen?

2. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?
3. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om cstra inspanningen te leveren voor deze gebieden?
4. In hoeverre heeft u met collega-Ministers overleg gepleegd om een . . . hernieuwd regionaal beleid" tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Vermits deze vraag van het geachte lid aan alle Gemeenschapsministers werd gesteld, zal aan de heer G. Gcens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, de vraag gesteld worden om een gecoördineerd antwoord te verstrekken.

M. GALLE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 54 van 16 maart 1984 van de heer N. DE BATSELIER

Gemeenten — Huisvuilbelasting

Graag zou ik van de voogdijminister willen vernemen of het de gemeente toegelaten is de huisvuilbelasting te relateren aan de inkomens.

Is het toegelaten graduaties te leggen voor bijvoorbeeld alleenstaanden, gepensioneerden, minder-validen, werklozen enzovoort?

Zijn er ristorno's mogelijk op basis van de inkomens? Ook bij deficitaire gemeenten?

Op welke basis moet een gemeente desgevallend de bewijsplicht inzake gebeurlijke inkomenslimieten door de betrokkenen doen aanwenden.

Waar zijn er heden voorbeelden van dergelijke gemeentelijk ke regelingen?

Antwoord

De door het geachte lid gestelde vragen worden behandeld in mijn omzendbrief van 23 maart 1984 betreffende de gemeentebelasting op het huisvuil. Hierin wordt aan de gemeentebesturen medegedeeld dat tarieffaciliteiten aan bepaalde categorieën belastingplichtigen slechts mogen toegestaan worden indien er een direct verband bestaat tussen de belastbare materie en de hoedanigheid die wordt ingeroepen om een verminderd tarief te genieten.

Enkel voor alleenstaanden mogen faciliteiten opgenomen worden in de belastingverordening en rechtstreeks doorberekend in het kohier.

Een tarieffaciliteit mag in geen geval gekoppeld worden aan een inkomensgrens.

Voor andere categorieën van belastingplichtigen mogen geen fiscale faciliteiten worden toegestaan; de gemeenteraad mag wel een niet-fiscaal besluit treffen om een deel van de belasting in de vorm van een toelage terug te geven.

Vraag nr. 55 van 16 maart 1984 van de heer H. SUYKERBUYK

Uitreiking van administratieve bescheiden — Gemeentebelasting

Het is bekend dat heel wat gemeenteraden beslist hebben de gemeentelijke belasting op het uitreiken van administratieve bescheiden niet toepasselijk te maken onder meer op solliciterende werklozen.

In zover het gaat om een gemeentelijke belasting is u bevoegd reglementen, die bepaalde vrijstellingen inhouden goed te keuren.

Is het juist dat gemeenteraadsbeslissingen die betrekking hebben op hetgeen voorafgaat nog steeds niet zijn goedgekeurd?

Kan de geachte Minister mij in bevestigend geval mededelen wat daarvan de reden is en wat hij ter zake voornemens is te doen?

Antwoord

Bij artikel 1, 2°, h) van het koninklijk besluit van 6 december 1974 waarbij aan de provinciegouverneur de uitoefening wordt opgedragen van sommige machten welke aan de Koning zijn verleend bij artikel 76 van de gemeentewet, werd de goedkeuringsbevoegdheid van de gemeentebelastingen op het afleveren van administratieve bescheiden opgedragen aan de provinciegouverneur.

Ingevolge artikel 94 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, blijft deze deconcentratierегeling ongewijzigd.

Het is mij derhalve onbekend welke belastingverordeningen op het afleveren van administratieve be-

scheiden nog niet werden goedgekeurd om welke reden dan ook.

Wat de door het geachte lid bedoelde vrijstelling betreft, verwijs ik naar mijn omzendbrief van 18 mei 1983. Hierin wordt uitdrukkelijk gesteld dat ik het wenselijk acht dat de bewuste gemeentebelasting niet wordt toegepast op de afgifte van bescheiden, nodig voor het solliciteren naar een betrekking, aan al dan niet uitkeringsgerechtigde werklozen, pas afgestudeerden, laatstejaarsstudenten, leerlingen van het laatste jaar secundair onderwijs en werkzoekende personen van wie het enig inkomen het bestaansminimum is.

Ik zal evenwel bij de heren provinciegouverneurs navraag doen en aan het geachte lid rechtstreeks antwoorden.

Vraag nr. 58
van 22 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio's — Steun

De zogenaamde expansiewetgeving met alle daaruit vloeiende wetten, maatregelen en besluiten heeft vooral de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen vooral op het vlak van tewerkstelling te verminderen ofwel volledig te doen verdwijnen. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's. In tijden van crisis wordt dit nog versterkt; de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar bekende voorbeelden van.

De socio-economische en sociaal-culturele uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dit verband van de geachte Minister vernomen.

1. Is de Minister ervan overtuigd dat een aantal regio's in Vlaanderen c.q. België een steeds grotere achterstand oplopen ten aanzien van de doorsnee Vlaamse c.q. Belgische regio?

Welke regio's acht de Minister het meest getroffen?

2. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?
3. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden?
4. In hoeverre heeft u met collega-Ministers overleg gepleegd om een „hernieuwd regionaal beleid” tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de desbetreffende materie ressorteert onder de bevoegdheid van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, overeen-

komstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1982, houdende bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve.

Ik verwijs derhalve het geachte lid naar het antwoord dat zal worden verstrekt door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 20
van 15 februari 1984
van de heer J. VERNIERS

RVA — Stagiaires

Veel instellingen hebben afwijking aangevraagd met betrekking tot de aanwerving van RVA-stagiaires.

De motivering die men verstrekt is namelijk dat deze stagiaires de bestaande werkzekerheid van de effectieven aantast, met andere woorden, indien men stagiaires aanwerft, zullen er effectieven moeten ontslagen worden.

Kan mevrouw de Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen?

1. Is deze stelling juist?
2. Worden deze stagiaires ook gesubsidieerd via het Fonds '81 met betrekking tot de dagprijs? En voor hoeveel?
3. Worden deze stagiaires mee opgeteld in de maximumnormen van de personeelsbezetting?
4. Is de kwalificatiekeuze bij aanwerving van deze stagiaires reeds voorafgaandelijk vastgelegd door de overheid?

Antwoord

1. Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat het mij niet toekomt een antwoord te verstrekken op de eerste door hem gestelde vraag maar wel mijn collega de Minister van arbeid en tewerkstelling.
2. De RVA-stagiaires tewerkgesteld in een erkende inrichting — of afdeling ervan — voor gehandicapte personen kunnen via de officieel bepaalde dagprijs voor betoelaging in aanmerking komen op voorwaarde dat zij niet aangeworven zijn boven de voor elke inrichting voorziene maximale personeelsnormen. In voorkomend geval worden de hen uitgekeerde wedde evenals de hierop verschuldigde patronale lasten in de voormelde dagprijs opgenomen voor zover de bedragen ervan de maxima niet overtreffen die ter zake door de sociale wetgeving zijn bepaald.
3. De RVA-stagiaires maken deel uit van het personeel effectief van de bedoelde inrichtingen en worden derhalve meegeteld in de maximaal betoelagbare personeelsnormen.
4. De inrichtingen bepalen zelf in functie van hun noodwendigheden de betrekkingen die toegankelijk zijn voor RVA-stagiaires.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 1
van 21 oktober 1983
van de heer F. GEYSELINGS

*Bestuur van Waters en Bossen — BTK-project Na-
 tuurbehoud*

In 1981 werd een BTK-project „Natuurbehoud” op-
 gezet bij het Bestuur van Waters en Bossen om een
 . . . prioriteitslijst voor aankoop van natuurgebieden
 in het Vlaamse Gewest” op te stellen.

1. Welke zijn de resultaten van dit project?
2. Hoe liet de uiteindelijke prioriteitslijst eruit?
3. Welke concrete plannen bestaan er voor elk van
 de gebieden die op voornoemde lijst voorkom-
 men?
 Zijn er al onteigeningsprocedures in gang gezet of
 aankooponderhandelingen aangevat? Zo ja, voor
 welke gebieden?
4. Klopt het dat gemeentelijke verordeningen ter be-
 hartiging van het natuurbehoud, b.v. het kappen
 van bomen, niet meer door de geachte Minister
 worden bekrachtigd? Wat is hiervan eventueel de
 reden? Werd er in een overgangsreglementering
 voorzien? Zo neen, waarom niet?
5. Is het mogelijk mij een overzicht te geven per pro-
 vincie van het personeelsbestand van de beteuge-
 lingsdiensten van de verschillende provinciale di-
 recties van Stedebouw, dit per jaar en vanaf
 1975?

Aanvullend antwoord

In aansluiting met mijn antwoord op verschillende
 punten van zijn parlementaire vraag, kan ik het ge-
 achte lid het volgende mededelen i.v.m. punt 5 van
 zijn vraag.

De evolutie van het personeelsbestand van de dienst
 . . . betuuging der bouwbedrijven” van de provincia-
 le directies van de stedebouw sinds 1975 kan als volgt
 weergegeven worden.

1. Provinciale Directie te Antwerpen

1975-1977: 5

- 1 adjunct-controleur van werken
- 1 adjunct-rechtskundig adviseur
- 1 e/a controleur van werken
- 1 adjunct-werkopzichter
- 1 e/werkopzichter, controleur
 1e klasse (KB 31.5.1958)

1978-1981: 4

- 1 adjunct-rechtskundig adviseur
- e/a controleur van werken
- 1 adjunct-werkopzichter
- 1 e/werkopzichter, controleur 1e klasse
 (KB 31.5.1958)

1982-heden: 3

- 1 e/a controleur van werken
- 1 adjunct-werkopzichter
- 1 e/werkopzichter, controleur 1e klasse
 (KB 31.5.1958).

2. Provinciale Directie Limburg

vanaf 1975 ongewijzigd tot op heden: 4.

- 1 bestuurssecretaris
- 1 hoofdlandmeter-expert
- 1 adjunct-werkopzichter
- 1 adjunct-controleur (reserve)

3. Provinciale Directie Oost-Vlaanderen

1975: 4

- 1 adjunct-adviseur (tot 1.6.1975)
 - 2 adjunct-controleur van werken
 - 1 adjunct-werkopzichter
- 1976-1979: 5
- 1 bestuurssecretaris
 - 2 adjunct-controleur van werken
 - 1 adjunct-werkopzichter (tot 1.12.1979)
 - 1 eerste architect (vanaf 1.5.1979)

1980: 6

- 1 bestuurssecretaris
- 1 eerste architect
- 2 adjunct-controleur van werken
- 1 klerk (stage van jongeren 1 jaar)
- 1 bestuurssecretaris (vanaf 1.9.1980)

1981: 6

- 1 adjunct-adviseur
- 1 eerste architect
- 1 bestuurssecretaris
- 2 adjunct-controleur van werken
- 1 opsteller (stage van jongeren 1 jaar)

1982: 5

- 1 adjunct-adviseur
- 1 eerste architect (tot 30.6.1982)
- 1 bestuurssecretaris
- 2 adjunct-controleur van werken
- 1 hoofdklerk (vanaf 1.4.1982)

1983: 7

- 1 adjunct-adviseur
- 1 bestuurssecretaris
- 2 adjunct-controleur van werken
- 1 hoofdklerk
- 1 opsteller (vanaf 21.10.1983)
- 1 landmeter-expert (vanaf 21.10.1983)

4. Provinciale Directie West-Vlaanderen

vanaf 1975 ongewijzigd tot op heden: 6

- 1 adjunct-adviseur
- 1 hoofdlandmeter-expert
- 1 bestuurschef
- 1 adjunct-controleur
- 1 adjunct-werkopzichter
- 1 e.a. klerk-typiste (1/4 tijd)

vanaf 1975 tot juni 1983

- 1 adjunct-werkopzichter

vanaf november 1979 tot op heden

- 1 waarnemend adjunct-controleur (deeltijds)

vanaf januari 1979 tot op heden
 — 1 ingenieur (alleen voor bijzondere gevallen)

5. Provinciale Directie Vlaams-Brabant

1975+ 1976: 4

- 1 bestuurssecretaris
- 1 adjunct-controleur van werken
- 1 adjunct-werkopzichter
- 1 opsteller

1977+ 1978: 5

- 1 bestuurssecretaris
- 1 adjunct-controleur van werken
- 1 adjunct-werkopzichter
- 1 opsteller
- 1 klerk-stenotypiste (tot 2.10.1978)

1979: 6

- 1 bestuurssecretaris
- 1 bestuurssecretaris (vanaf 16.7.1979 tot 16.10.1979)
- 1 adjunct-controleur van werken
- 1 adjunct-werkopzichter (tot augustus 1.8.1979)
- 1 opsteller
- 1 e.a. klerk-stenotypiste (vanaf 3.6.1979)

1980: 4

- 1 bestuurssecretaris
- 1 adjunct-controleur van werken
- 1 opsteller
- 1 e.a. klerk-stenotypiste

1981: 6

- 1 bestuurssecretaris
- 1 adjunct-controleur van werken
- 1 adjunct-controleur van werken (vanaf 1.9.1981)
- 1 opsteller
- 1 e.a. klerk-stenotypiste
- 1 e.a. klerk-typiste

1982: 6

- 1 adjunct-adviseur
- 2 adjunct-controleurs van werken
- 1 opsteller (tot 8.8.1982)
- 1 e.a. klerk-stenotypiste
- 1 e.a. klerk-typiste (tot 1.2.1982)

1983: 4

- 1 adjunct-adviseur
- 2 adjunct-controleurs van werken
- 1 e.a. klerk-stenotypiste

Vraag nr. 26

van 18 november 1983

van de heer L. VANVELTHOVEN

Beteugelingen inzake overtredingen op de wetgeving stedenbouw en ruimtelijke ordening: bouwvoertredingen — Evolutie aantal ambtenaren

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen.

1. Hoeveel ambtenaren, met vermelding van hun graad, in 1981 belast waren en in 1983 belast zijn met de beteugelingen, op de Dienst betwiste zaken van de administratie van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu van de Vlaamse Gemeenschap?
2. Hoeveel ambtenaren, met vermelding van hun graad, zich in 1981 inlieten en zich in 1983 inlaten met de beteugelingen, in de desbetreffende provinciale directies?

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op zijn parlementaire vraag, heb ik de eer het geachte lid de gevraagde informatie te verschaffen.

Punt 1. Personeelsformatie „ dienst beteugeling der bouwmisdrijven ” op het hoofdbestuur van AROL.

a. Toestand in 1981

- 1 bestuurssecretaris
- 1 meetkundig schatter (half-time)
- 2 opstellers (stage van jongeren)

b. Toestand in 1983

- 1 bestuurssecretaris
- 1 meetkundig schatter
- 2 opstellers (half-time)

Punt 2. Personeelsformatie „ dienst beteugeling der bouwmisdrijven ” op de provinciale directies van de stedenbouw.

Verwezen wordt naar het antwoord op de parlementaire vraag nr. 1 van 21 oktober 1983 van de heer F. Geyselings.

Vraag nr. 31

van van 18 november 1983 1984

van de heer L. VANVELTHOVEN

„Smeetshof” te Neerpeit-Bree — Verstoring van het natuurgebied

In het Natuurgebied van het gewestplan Neerpelt-Bree werd door een particulier ongeveer 40 ha bos (dennenbos, loofhout, populieren en kreupelhout) gekapt en omgezet in landbouwgrond.

Bovendien werden ongeveer 30 dreven, meestal loofhout en loofhoutkanten, gerooid en werden verscheidene terreinen geëgaliseerd en gedraineerd. Al deze feiten werden geverbaliseerd en aan de Procureur des Konings overgemaakt.

Een regularisatievoorstel werd vervolgens op verzoek van de particulier ontworpen en gunstig geadviseerd door de heer Staatssecretaris voor streekeconomie en ruimtelijke ordening, mede gelet op de gunstige adviezen van de Dienst van het Groenplan en het Bestuur van Waters en Bossen. De Procureur des Konings werd verzocht de zaak in beraad te houden en, „in het geval dat de voorziene werken conform de plannen uitgevoerd worden, kan afgezien worden van de vordering op grond van artikel 65 par. 1.a van de Stedenbouwwet “ Aldus een brief van 27 augustus 1981 van de heer Staatssecretaris.

De Rechtbank stelde op 4.9.1981 de zaak „sine die” uit.

In de maanden december 1982 en januari 1983 werden op grote schaal ontwateringswerken uitgevoerd en volgens de „Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland” grote hoeveelheden bekslib van twijfelachtige chemische samenstelling op voormalige bosterreinen binnen Smeetshof verspreid.

Tevens bleef het draineringssysteem helemaal behouden en werden de in het regularisatieplan voorziene aanplantingen niet uitgevoerd.

Gelet op deze feiten zou het me verheugen van de heer Gemeenschapsminister antwoord op volgende vragen te mogen ontvangen.

1. Dienst het schrijven dd. 27 augustus 1981 van het Staatssecretariaat voor streekeconomie en ruimtelijke ordening, waarbij de heer Procureur des Konings verzocht wordt de zaak in beraad te houden, niet onmiddellijk herroepen te worden?
2. In hetzelfde schrijven werd aan de bevoegde diensten opdracht gegeven de werken te controleren en na te gaan of ze werden uitgevoerd conform de ingediende plannen. Welke zijn de resultaten van deze opdracht?
3. Welke tussenkomsten neemt de heer Gemeenschapsminister zich voor tencinde eindelijk alle illegale activiteiten een halt toe te roepen en de negatieve gevolgen, veroorzaakt door de hoger vermelde activiteiten, ongedaan te laten maken.

Aanvullend antwoord

Aansluitend aan mijn eerste antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid thans het volgende meedelen.

Recentelijk werd door de Administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, het resultaat van het bevolen onderzoek bij wijze van een omstandige nota aan mijn Kabinet voorgelegd.

In de nabije toekomst zal de verstrekte informatie in detail en ten gronde bestudeerd worden. Niettegenstaande kan nu reeds vermeld worden dat de beplantingswerken onvolledig zijn. Op basis van alle gegevens en elementen zal nagegaan worden welke maatregelen vereist zijn en welke de verdere evolutie in deze zaak zal zijn.

Van zodra mogelijk laat ik niet na u hiervan in kennis te stellen.

Vraag nr. 91 van 15 februari 1984 van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Inventarisatie onbebouwde percelen — Stand van zaken

In het kader van de inventarisatie van de onbebouwde percelen (uw omzendbrief nr. 257 aan de gemeentebesturen) in de woonzone, werd er een beroep gedaan op de vrijwillige medewerking van de eigenaars.

Zo werd aan de particulieren gevraagd of zij het inzicht hadden te verkopen. Zo niet, wat de reden was (zelf erop bouwen, voor de kinderen of familieleden).

Ik vrees evenwel, gelet op de vrijwillige basis van dit onderzoek, dat het doel een goed overzicht van het grondaanbod, en een gedeeltelijke doorzichtigheid van de grondmarkt, niet werd bereikt. Tevens is het mij niet bekend, in hoeverre de administratie van het kadaaster onderrichtingen verkreeg tot medewerking.

Graag vernam ik van de geachte Minister de huidige stand van zaken.

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat volgende gemeenten de inventaris der onbebouwde percelen nog niet hebben opgemaakt :

Galmaarden	Beringen
Liedekerke	Leopoldsburg
Drogen bos	Ham
Linkebeek	Hamont-Achel
Destel bergen	Hoeselt
Vleteren	Lanaken
Lichtervelde	Voeren.

Voor de andere gemeenten hebben er 65 de resultaten van de vraag naar de verkoopbereidheid opgestuurd. Al deze gegevens werden ingevoerd in de databanks. Aan het COI werd opdracht gegeven om een programma te schrijven voor de reproductie van een statistische tabel met opgave van de gegevens van de verkoopbereidheid. Deze tabel is evenwel nog niet beschikbaar zodat momenteel nog geen informatie kan gegeven worden over de verkoopbereidheid.

Vraag nr. 106 van 7 maart 1984 van de heer W. SEEUWS

Gemeente Destelbergen (deelgemeente Heusden) — Verschil tussen het voorlopig en het definitief gewestplan

Bij MB van 17 september 1974 en bij KB van 14 september 1977 werden respectievelijk het voorlopig en het definitief gewestplan vastgelegd. Wij stellen vast dat het definitief gewestplan — op het grondgebied van de vroegere gemeente Heusden, nu gefusioneerd met Destelbergen — grondig verschilt van het voorlopig gewestplan.

Navraag bij verschillende diensten over het waarom van deze wijzigingen heeft tot nu toe geen afdoend antwoord gegeven.

Zou de geachte Minister willen laten onderzoeken en mij antwoord geven op de volgende vragen?

— Tussen de Schelde en de Meersstraat (PVBA Thovadec) werd een deel woongebied veranderd in industriegebied.

- In het groene parkgebied Klaver werd een groene driehoekige oppervlakte veranderd in woongebied.
- In de Muizendries werd een stukje agrarisch gebied gewijzigd in woongebied.
- Langs de Schelde ten zuiden van de Bosseveerhoeve vlakbij de snelweg R4, werd een natuurgebied omgezet in een ontginningsgebied.
- Verderop langs de Schelde richting Wetteren, veranderde een natuurgebied in Valleigebied.

Ondanks het feit dat het definitief gewestplan een welbepaalde bestemming aan het grondgebied heeft gegeven, stel ik vast dat:

- een gebied — groen gekleurd — in het parkgebied Zandberg ondertussen verkaveld en bebouwd werd;
- een perceel grond gelegen tussen de Wellinckstraat en Park ter Kouter in een geel gekleurd agrarisch, landschappelijk waardevol gebied, verkaveld en gedeeltelijk herbouwd werd. Het nog niet bebouwde deel wordt nu nog als bouwgrond te koop aangeboden.

Zou de geachte Minister mij willen laten weten waarom en wie toelating heeft gegeven om, zonder wijziging van het definitief gewestplan, hiervan af te wijken en wat hij meent te moeten doen om de verantwoordelijken hiervoor — indien nodig — ter verantwoording te roepen?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een meer uitgebreid onderzoek nodig is om een aansluitend antwoord te kunnen geven voor de verschillende punten waarvan het geachte lid melding maakt. Dit onderzoek wordt in grote mate bemoeilijkt door het feit dat de documenten die nodig zijn voor dit onderzoek, in bewaring zijn genomen door het Hoog Comité van Toezicht.

Van zohaast de nodige bescheiden beschikbaar zijn, zal een onderzoek kunnen gebeuren i.v.m. de door het geachte lid gestelde vragen en zullen de resultaten van dit onderzoek kunnen medegedeeld worden.

Wat het tweede deel van zijn vraag betreft is de door het geachte lid verstrekte informatie te beperkt om een juiste lokalisatie toe te laten. Ik verzoek het geachte lid dan ook mij meer nauwkeurige gegevens te bezorgen zoals kadastrale nummers, of aanduiding op stratenplan of kadasterkaart, om de door hem gemelde feiten te kunnen onderzoeken.

Vraag nr. 108 van 16 maart 1984 van de heer J. SOMERS

Igemo-project — Milieu-onderzoek

Meer dan drie jaar geleden werd het project tot oprichting van een intercommunale rond de verwerking van huisvuil in het arrondissement Mechelen (Igemo-project), goedgekeurd.

De inplanting zou gebeuren rond de oude kleiputten van de steenbakkerij aan de Mechelsesteenweg te Lier. Niet alleen komt verzet vanwege de plaatselijke bevolking en milieu-groepen, maar ook OVAM blijkt negatief te adviseren. Bovendien blijkt de hele zaak veel duurder uit te vallen dan vooropgesteld én wordt ook het rendement van de Heistse verbrandingsoven aangetast.

Mag ik de geachte Minister vragen of hij, gezien ook de negatieve gevolgen voor het milieu, de toelating zal geven voor bovenvermelde manier van huisvuilverwerking?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Bij de provinciale directie noch bij de gemeente is een bouw aanvraag of stedenbouwkundig attest bekend tot oprichting van een afvalverwerkende installatie of tot het wijzigen van het reliëf van de bodem (storten van afval). Wel blijkt uit ingewonnen inlichtingen dat uitbatingvergunning werd verleend door de bestendige deputatie tot het verwerken van afval; deze aan gelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Vraag nr. 109 van 16 maart 1984 van de heer O. MEYNTJENS

Oprichting van een gemeentelijke Commissie van advies in de gemeenten — Stand van zaken

De gemeenten boven de 10.000 inwoners zijn verplicht een gemeentelijke Commissie van advies op te richten voor de ruimtelijke ordening. Medio 1982 bleek slechts 22% van de gemeenten een gemeentelijke Commissie van advies te hebben ingesteld.

Volgens de „Beleidsaspecten ruimtelijke ordening in Vlaanderen” (pagina 128) wordt aanbevolen een aantal deskundigen op te nemen in de dubbele lijst van kandidaten van de Commissie.

Mag ik aan de geachte Gemeenschapsminister het volgende vragen.

1. Welke is de stand van zaken met betrekking tot de oprichting van deze gemeentelijke Commissie van advies in de gemeenten?
2. Op welke wijze is tot op heden de opname van „deskundigen in de ruimtelijke ordening” in de gemeentelijke Commissie van advies gebeurd?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Tot op heden werden in toepassing van art. 19, buiten de agglomeratiecommissies van Antwerpen en Gent, 46 gemeentelijke commissies van advies ingesteld.

2. Art. 19 bepaalt dat de commissie benevens de voorzitter ten minste 10 en ten hoogste 20 leden telt. De leden worden gekozen uit personen die tot de openbare en de privé-sector behoren.

De voorzitter en de leden worden benoemd op een dubbele lijst van kandidaten voorgedragen door de regionale commissie van advies.

In elke commissie heeft een door de Minister aangewezen ambtenaar van het bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening zitting met adviserende stem. Deze ambtenaar is te aanzien als een deskundige, hetzij op het administratieve, hetzij op het stedenbouwkundige of planologische vlak.

Dit neemt niet weg dat de gemeente in haar voorstel van dubbele lijst, kandidaten kan opnemen die als deskundigen op het vlak van de ruimtelijke ordening kunnen aanzien worden. De opname ervan wordt zelfs aanbevolen in een richtlijn aan de gemeenten i.v.m. de oprichting van gemeentelijke commissies van advies. Deze richtlijn is gepubliceerd in de brochure „beleidsaspecten ruimtelijke ordening in Vlaanderen” pag. 126.

Er is echter niet nader gespecificeerd wat de kwalificaties moeten zijn van een lid om als „deskundige op het vlak van de ruimtelijke ordening” te worden aanzien.

Vraag nr. 114
van 22 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Voorkeurrecht gemeenten — Vrijwillige verkoop onroerende goederen

In Nederland werd de wet Voorkeurrecht gemeenten reeds ruime tijd geleden goedgekeurd maar nog niet in concrete uitvoering gebracht. De bedoeling van de wet is om aan de gemeenten een voorkeurrecht te geven waardoor zij een instrument in handen krijgen om als eerste bij vrijwillige verkoop onroerende goederen te verwerven in daartoe aangewezen gebieden. In het kader van de stads- of dorpsherwaarderingsgebieden zou dit een welgekomen aanvulling zijn.

1. Acht de Minister de invoering van dit voorkeurrecht voor de gemeenten een te overwegen zaak?
2. Zou dit in het kader van erkende gebieden geen mogelijkheid geven om stads- of dorpsherwaarderingsgebieden sneller tot een goed einde te laten brengen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het voorkeurrecht als uitvoeringsmiddel, meer bepaald in het kader van uitvoering van BPA's of stads- en dorpsherwaarderingsplannen, is een formule die in het kader van het globale decreet op de ruimtelijke ordening nader onderzocht wordt.
2. Vanwege het kabinet en AROL wordt al het mogelijke gedaan om de stads- en dorpsherwaarderings-

operaties, die op initiatief van de gemeenten worden op het getouw gezet, te bespoedigen. Er mag echter niet uit het oog worden verloren dat het operaties betreft uitgaande van de gemeente en dat bijgevolg het zwaartepunt van de verwezenlijking ligt bij de gemeente zelf.

Vraag nr. 116
van 22 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio's — Steun

De zogenaamde expansiewetgeving met alle daaruit vloeiende wetten, maatregelen en besluiten heeft vooral de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen vooral op het vlak van tewerkstelling te verminderen ofwel volledig te doen verdwijnen. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's. In tijden van crisis wordt dit nog versterkt: de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar bekende voorbeelden van.

De socio-economische en sociaal-culturele uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dit verband van de geachte Minister vernomen.

1. Is de Minister ervan overtuigd dat een aantal regio's in Vlaanderen c.q. België een steeds grotere achterstand oplopen ten aanzien van de doorsnee Vlaamse c.q. Belgische regio?

Welke regio's acht de Minister het meest getroffen?

2. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?
3. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden?
4. In hoeverre heeft u met collega-Ministers overleg gepleegd om een „hernieuwd regionaal beleid” tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Ik ben mij ervan bewust dat een aantal regio's in Vlaanderen een steeds groter wordende achterstand oplopen ten aanzien van andere Vlaamse of Belgische regio's.

Ik meen dat de provincie Limburg en het arrondissement Turnhout het sterkst de nadelen van de economische recessie ondervinden.

Dit is de reden waarom ik op 4 november 1983 een werkbezoek heb gebracht bij de Gouverneur

en de leden van de bestendige deputatie, waarmee ik verscheidene beleidsaangelegenheden besproken heb.

2. In 1983 heeft mijn departement, voor de uitrusting van industrieterreinen, meer dan 40% van het beschikbaar budget aan de provincie Limburg besteed.

Voor 1984 wordt dit geschat op 75%.

Ook wens ik uw aandacht te vestigen op het feit dat momenteel plannen bestaan om in de provincie Limburg een tweede groot verblijfsrecreatiepark op te richten.

Gezien evenwel ten behoeve hiervan in de bestaande gewestplannen geen recreatiezone van formaat beschikbaar is, dringt een aanpassing zich op.

Alleszins wordt het project door mijn kabinet van nabij gevolgd en begeleid.

De nodige schikkingen worden genomen teneinde tot een positieve oplossing te komen.

Wat de stads- en dorpsherwaardering betreft, heb ik op 23 maart ll. ter plaatse een aantal projecten uit de provincie besproken met de initiatiefnemers.

Over deze dossiers zal zo vlug mogelijk een beslissing getroffen worden.

3. Uit wat voorafgaat blijkt duidelijk dat mijn kabinet extra inspanningen levert om de meest getroffen regio's te steunen.
4. In verband met de vraag inzake eventueel overleg met collega-ministers verwijs ik naar de beslissing van de Vlaamse Executieve waarbij het initiatief genomen werd een inventaris op te maken van maatregelen die ten voordele van de provincie Limburg kunnen genomen worden.

Tevens maakt een lid van mijn kabinet deel uit van de Werkgroep Limburg, die zoals u weet, op 23 januari 1984 te Hasselt een hearing heeft gehouden.

Vraag nr. 120
van 28 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Illegale weekendhuisjes — Stand van zaken

In 1981 werd tussen de Bond Beter Leefmilieu, uw kabinet en het Nationaal Komitee Weekendverblijven overeengekomen dat 700 weekendhuisjes, die in natuurgebieden of natuurreservaten voorkwamen, zouden verhuizen.

De realiteit is evenwel dat er ter zake geen enkele stap werd ondernomen aldus de Bond Beter Leefmilieu.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. Hoeveel illegale weekendhuisjes zijn er in Vlaanderen?
Hoe zijn die verdeeld per provincie?

2. Hoeveel weekendhuisjes werden tot op heden verhuurd?
Naar welke gebieden werden ze verhuurd?
3. Hoeveel zones werden geregulariseerd hetzij via BPA hetzij via de gewestplannen om aan de weekendhuisjes een legale status te geven?
4. Hoeveel weekendhuisjes, gelegen in natuurreservaten of natuurgebieden, werden overgeplaatst?
5. Wat waren de juiste overeenkomsten tussen de Bond Beter Leefmilieu, Nationaal Komitee Weekendverblijven en uw kabinet in verband met het probleem weekendhuisjes?
Welke planning in tijd is vooropgesteld om hieraan het nodige gevolg te geven?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Ingevolge de oproep van november 1974 waren op 31 december 1974 22.313 regularisatie-aanvragen ingediend.

Deze waren als volgt verdeeld

West-Vlaanderen	784
Oost-Vlaanderen	3.032
Antwerpen	1.1985
Limburg	1.903
Vlaams-Brabant	4.609

Over het aantal weekendverblijven opgericht na deze datum, zijn geen cijfers bekend.

- 2., 3. en 4. Hieromtrent zijn geen cijfers of gegevens bekend.

5. In bijlage voeg ik kopij van de tekst van de gezamenlijke principiële verklaring van de Koning Boudewijnstichting, de Bond Beter Leefmilieu en het Staatssecretariaat voor Ruimtelijke Ordening.

In deze verklaring is geen timing vooropgesteld.

Gezamenlijke principiële verklaring van

De Koning Boudewijnstichting

De Bond Beter Leefmilieu

Het Nationaal Comité Weekendverblijven

Het Staatssecretariaat voor Ruimtelijke Ordening

Beleidsaspecten in verband met het vrijwaren van de open gebieden

Het vrijwaren van de open ruimten is één van de hoofddoelstellingen van de gewestplannen. Vijf jaar toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen leidt tot de vaststelling dat de gewestplannen op zichzelf niet voldoende zijn om op efficiënte wijze deze **betrachting** te verwezenlijken.

Met andere woorden, het is nodig, naast de gewestplannen, een aantal begeleidingsmaatregelen te treffen.

De Koning Boudewijnstichting, de Bond Beter leefmilieu, het Nationaal Comité Weekendverblijven, het

Staatssecretariaat voor Ruimtelijke Ordening, zijn. in gezamenlijk overleg, tot volgende besluiten gekomen (*).

1. De open ruimten dienen maximaal gevrijwaard.

2. Teneinde de druk op deze open ruimten te verminderen zijn in eerste instantie een aantal maatregelen nodig :

a. er dient gezorgd voor leefbare, mensvriendelijke steden en dorpen, daarom dienen de acties inzake stads- en dorpsherwaardering gestimuleerd;

b. georganiseerde en planologisch aanvaardbare opvangmogelijkheden voor recreatie (zowel wanneer het gaat om passieve of actieve recreatie, als wanneer het gaat om dag- of verblijfrecreatie) dienen voorzien op oordeelkundig gekozen plaatsen. Dit kan door verantwoordde gemeenschappelijke voorzieningen binnen de verstedelijkte zones of op het platteland. Wanneer dergelijke voorzieningen op het platteland dienen te worden ingericht, moet er worden op gelet de bestaande open ruimten niet nog verder aan te tasten;

c. als de noodzaak zou ontstaan om op bepaalde plaatsen de verblijfsrecreatieve voorzieningen op het gewestplan aan te passen aan de behoeften, dan kunnen de groeperingen die deze beleidsaspecten ondertrachten in gezamenlijk overleg hiertoe voorstellen indienen bij de bevoegde overheid.

Dit geldt eveneens voor de voorzieningen op het gewestplan die de open ruimten beschermen, zoals natuurgebieden, reservaten, bosgebieden, landbouwgebieden, parkzones, enz.

Dit houdt in dat bijvoorbeeld zowel zones voor verblijfsrecreatie als zones voor natuurgebieden kunnen worden aangepast aan de evoluerende situatie en inzichten:

d. de initiatieven die natuur-educatieve recreatie bevorderen, dienen gestimuleerd onder deskundige leiding, zoals de inrichting van landschapsparken, de creatie van bezoekerscentra nabij of in belangrijke natuurgebieden, aangepaste uitrusting van publieke of toegankelijke privé-domeinen voor passieve recreatie, enzovoort;

e. projecten in verband met natuurregeneratie van bepaalde bestaande verwaarloosde gebieden, zoals verlaten zandwinnings- en kleiputten, dienen gestimuleerd ten behoeve van natuurwaarneming en natuurrecreatie.

Wanneer de nabestemming van de ontginningsgebieden op het gewestplan bestemmingen aanduidt die in de richting gaan van natuur- of recreatiegebieden, dienen de exploitatievoorwaarden de nodige maatregelen te voorzien die aan deze nabestemming beant-

woorden, bij voorbeeld voor wat de oeverafwerking betreft;

f. projecten met aangepaste recreatieve voorzieningen, die gericht zijn op „zachte” recreatie, dienen gestimuleerd zoals boerderijkamperen, hoevertoerisme, horeca-inrichtingen voor toerisme, enz.

De mogelijkheid tot „zachte” ontsluiting van de open ruimten ten behoeve van dagrecreatie in de omgeving van steden dient gestimuleerd, zoals de aanleg van wandel- en fietspaden, van natuurleerpaden, het nemen van verkeersbepalende maatregelen, het plaatsen van schuilhutten, het inrichten van pick-nickplaatsen, het aanbrengen van rustbanken, vuilnisbakken en dergelijke.

3. Er dient voor gewaakt dat de open ruimten voor de toekomst gevrijwaard blijven en niet langer worden aangetast.

Te dien einde :

a. dient kordaat opgetreden tegen overtredingen van allerlei aard in de open ruimten:

b. wordt op de eerste plaats een beroep gedaan op de gemeenten, die ter zake als eerste overheidsinstantie hun verantwoordelijkheid dienen op te nemen om de passende maatregelen te treffen.

Dit sluit niet uit dat de gemachtigde ambtenaar eveneens optreedt krachtens zijn wettelijke bevoegdheden.

Het komt aan de gewestelijke overheid toe ervoor te zorgen dat aan de gemachtigde ambtenaren de middelen worden verschaft om dit optreden mogelijk te maken.

Wanneer de gemeente haar verantwoordelijkheid niet opneemt, wordt van de gemachtigde ambtenaar verwacht dat hij ter zake wel optreedt;

c. dienen de wettelijke middelen, waaronder de dwangsom, te worden aangewend in het kader van een aangepast beleid t.a.v. de illegale bouw;

d. maatregelen dienen genomen om het deskundig beheer van de open ruimte te bevorderen;

e. omzendbrieven met specifieke aanwijzingen worden gezonden aan de betrokken diensten. Het betreft hier een omzendbrief aan de gemeenten, en een omzendbrief aan het hoofdbestuur en de provinciale directies van de stedenbouw.

4. Er wordt een beroep gedaan op de openbare besturen van alle niveaus om bij het beleid, binnen hun specifieke bevoegdheid, rekening te houden met het principe van het maximaal beveiligen van de open ruimten. Alle inplantingen, werken of handelingen, zelfs van openbaar nut of betrekking hebbend op gemeenschapsvoorzieningen die niet

(*) Deze tekst heeft betrekking op het beleid voor de toekomst. Hieruit kan niet worden afgeleid dat overtredingen uit het verleden automatisch vatbaar zouden zijn voor regularisatie. Voor wat dat verleden betreft, worden met de gemelde instanties verder onderhandelingen gevoerd.

Schooljaar 1981-1982

1) Vaste vergoedingen :	294.290.721 fr.
(waarvan 97.115.938 fr. honoraria)	
2) Weddetoelagen :	137.685.373 fr.
3) Vervoerkosten :	33.828.650 fr.
Totaal :	<u>465.804.744 fr.</u>

Schooljaar 1982-1983

1) Vaste vergoedingen :	312.521.443 fr.
(waarvan 102.937.065 fr. honoraria)	
2) Weddetoelagen :	145.169.220 fr.
3) Vervoerkosten :	34.906.105 fr.
. Totaal :	<u>492.596.768 fr.</u>

Voor deze 3 schooljaren is de verhouding van de honoraria geneesheren t.o.v. het totaal uitbetaald bedrag aan subsidies voor medisch schooltoezicht gemiddeld 2,1 %, terwijl de verhouding honoraria t.o.v. de uitgekeerde vaste vergoeding, gemiddeld 3,3 % bedraagt.

- 2) Met verwijzing naar het antwoord gegeven op punt 3 van vraag nr. 36 van 7 maart j.l. gesteld door de heer W. Peeters, deel ik mede dat de honoraria sinds 1964 als volgt werden aangepast :

vanaf 1.9.1964 werd het honorarium bepaald bij KB van 13 oktober 1964 op 30% van de toegekende vaste vergoeding per onderzochte leerling;

op 1.9.1969 werd bij KB van 4 augustus 1969 het honorarium bepaald op 38%, doch bij koninklijk besluit van 22.6.70 werd een minimum honorarium bepaald per categorie van onderzoeken ;

op 1.9.1975 werd bij KB van 3 september 1975 de functie van geneesheer-coördinator ingevoerd ; voor deze taak werd een specifieke vaste toelage toegekend;

op 1.1.1979 werd bij KB van 20 december 1978 een verhoging van de coördinatietoelage geregeld.

- 3) Deze vraag werd eveneens gesteld door de heer W. Peeters, nl. onder punt 4 van vraag nr. 36 van 7 maart j.l. en ik ben zo vrij te verwijzen naar het gedetailleerd antwoord dat ik daaromtrent heb gegeven.

Vraag nr. 39**van 13 maart 1984****van de heer J. VALKENIERS**

Opvoed(st)ersteam gedragsmoeilijke kinderen — Derogatie op vervangingsstop MPI'S (categorie 14)

De ervaring wijst uit dat wanneer het opvoed(st)ersteam van een leefgroep met gedragsmoeilijke kinderen met één full-time functie wordt verminderd, na een zeer korte tijd al, de belangrijkste materiële maar vooral pedagogische opdrachten niet meer uitgevoerd

kunnen worden en dat de druk op de andere opvoed(st)ers in belangrijke mate toeneemt.

Om aan zulke onhoudbare en pedagogisch onverantwoorde situatie een oplossing te kunnen bieden, is een derogatie dan niet mogelijk op deze vervangingsstop voor MPI'S waar de populatie ten minste voor 25 procent uit kinderen met karakterstoornissen (categorie 14) bestaat?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het voorwerp van de gestelde vraag niet tot mijn bevoegdheid behoort, maar wel tot deze van mijn collega van gezin en welzijnzorg, aan wie ik ze dan ook voor verder gevolg toestuur.

J. LENSSENS**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS****Vraag nr. 6****(zitting 1981-1982)****van 25 januari 1982****van de heer W. KUIJPERS**

Rijkslagere school voor buitengewoon onderwijs t e Scherpenheuvel — Bevlaging

Op 13 augustus 1981 stelde ik onder nr. 14 de volgende vraag via de Vlaamse Raad:

„Overeenkomstig artikel 1 van het KB van 5 april 1974 moet de vlag van de Nederlandse Cultuurgemeenschap op 11 juli uitgehangen worden aan alle openbare gebouwen in het Nederlandse taalgebied.

Door de Rijkslagere school voor Buitengewoon Onderwijs in de M. Janssensstraat te Scherpenheuvel werd deze verplichting nog geen enkel jaar nagekomen.

Wanneer de gemeenschapsvlag wordt uitgehangen, zou ze voor het publiek zichtbaar moeten zijn.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke maatregelen hij zal nemen om de wet door genoemde instelling te doen naleven?”

Van uw voorganger kreeg ik hierop alleen een voorlopig antwoord.

Sedertdien heb ik niets meer vernomen. Mag ik op een definitief antwoord aandringen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Na herhaald schrijven dd. 4 februari 1982 en 28 april 1983, bevestigde de Directie van de onderwijsinstelling mij per 29 april 1983 dat er in 1982 vlaggemasten werden geplaatst en dat overeenkomstig artikel 1 van het KB van 5 april 1974 telkens de vlaggen worden uitgehangen.

Met mijn schrijven van 10 mei 1983 stelde ik het geachte lid hiervan in kennis.

Vraag nr. 115
(zitting 1981-1982)
van 23 september 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Olielozingen in Grote- Nete — Ztriveringsstation

Tussen Westmeerbeek en Houtvenne, op het grondgebied Westmeerbeek, werd opgemerkt dat afvalolie in de Grote-Nete vloeide. Deze rivier was die dag erg bevuild en de sporen van deze olielozing was zelfs tot in Booischot duidelijk merkbaar.

De gemeente Hulshout die ik hiervan in kennis stelde en om een onderzoek verzocht, antwoordt met haar brief van 17.9.1982, kenmerk AS/MV-82/271 dat deze bevuiling haar bekend is en dat het ingesteld onderzoek tot vandaag de dag geen positieve resultaten heeft opgeleverd.

Volgens het college van burgemeester en schepenen werd zelfs de bevoegde Minister van deze bevoedeling in kennis gesteld.

Ditzelfde bestuur wenst niets liever dan de bevuilers te kennen maar het blijkt machteloos te staan aangezien er nog rioolwater van de gemeente Herselt wordt aangevoerd waardoor lozingen altijd mogelijk en de herkomst niet te achterhalen zijn.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welk gevolg heeft uw kabinet gegeven aan het schrijven van de gemeente Hulshout wat betreft de lozing van olie in de Grote-Nete?
2. Zou het in huidig geval, waarin het onmogelijk blijkt een degelijke controle uit te voeren op de illegale lozingen en de sanering van de afvalwaters te bespoedigen, niet gewenst zijn een zuiveringsinstallatie in deze regio te bouwen?
3. Heeft Hulshout al de nodige stappen ondernomen bij de bevoegde Minister om een zuiveringsstation te bekomen? Zoja, kan dit project niet bespoedigd worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden.

1. De aan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij opgedragen onderzoeken ter plaatse brachten volgende feiten aan het licht:
 - Op de gehele loop van de Grote Nete tussen Westmeerbeek en Booischot werden in oktober 11, verschillende verontreinigingspunten waargenomen met olie, waarvan de oorsprong moeilijk te achterhalen is.
 - De olielozing waarvan sprake in de parlementaire vraag nr. 115 dd. 2 1.09.1982 was waarschijnlijk een toevallige lozing, daar bij twee onderzoeken ter plaatse geen noemenswaardige olie-afvloei werd vastgesteld. Sporen zijn evenwel duidelijk merkbaar tot in Booischot. De bevoegde diensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij zetten het onderzoek verder om de verantwoordelijke van de olielozing op te sporen.

— Op de plaats waar de Molenbeek in de Grote Nete stroomt, vlakbij de Pallieterhoeve, werd ook olieverontreiniging vastgesteld. Deze afvalolie blijkt afkomstig te zijn van een garage, die ongeveer 100 m stroomopwaarts van de monding van de Molenbeek is gelegen.

2. Het al of niet ontwerpen van een zuiveringsstation moet gezien worden in het licht van het totale saneringsplan van de regio, zoniet van het hele stroomgebied. De illegale en clandestiene lozingen zijn inderdaad moeilijk te achterhalen. Bouwen van een zuiveringsinstallatie lost dit probleem ook niet op. Inplanten van een zuiveringsinstallatie op een bepaalde plaats moet het voorwerp uitmaken van een uitgebreide optimalisatiestudie om tot een gecoördineerd en rationeel saneringsbeleid te komen.

Het tegengaan van illegale lozingen kan alleen door een uitgebreid controlesysteem en door een mentaliteitsverandering teweeg te brengen bij onze medeburgers. Het bestaande controlesysteem werd uitgebreid tot binnen de bevoegdheden van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en deze diensten zijn gelast met de verdere controle of/ en preventie van deze illegale lozingen.

3. De gemeenschappelijke rioolwaterzuiveringsinstallatie voor Houtvenne, Westmeerbeek en Hulshout werd op 9 september 1980 aanbesteed. Een recente optimalisatiestudie van het IOK, Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen, komt echter tot de bevinding dat twee alternatieven mogelijk zijn : ofwel de handhaving van eerderevernoemde RWZI ofwel het afvoeren van het afvalwater naar de installaties van Westerlo Wiekevorst. In dit laatste geval vervalt uiteraard de installatie van Hulshout.

Vraag nr. 129
(zitting 1981-1982)
van 14 oktober 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Kessel-Station (Nijlen) — Waterrellende

Kessel (Station + Dorp) een deelgemeente van Nijlen, kent meerdere malen per jaar serieuze waterrellende ten gevolge van langdurige en/of plotse regenval.

De wateroverlast manifesteert zich steeds ter hoogte van de Emblemse steenweg (Kessel-Station). Bij overvloedige of langdurige neerslag spoelt het toestromend water, afkomstig van een groot gedeelte van Kessel, via rioleringen naar de Kleine Nete. Ingevolge het regelmatig onklaar geraken van een ter plaatse (Emblemsesteenweg) opgesteld elektrisch pompsysteem kan het massa water niet of onvoldoende weggevoerd worden en braken de rioleringsputjes het zich ophopend water terug uit naar het wegdek. Deze situatie vond alweer plaats op donderdag 7.10.1982. Op een minimum van tijd stond de Emblemsesteenweg over een afstand van ca 200 m en de aanpalende Vogelzangstraat over een lengte van ca 150 m volledig blank. Het verkeer diende omgeleid te worden. In zulke noodgevallen doet het gemeentebestuur beroep op brandweer en politiediensten.

Om aan het aanslepend waterprobleem een definitieve oplossing te kunnen geven, diende het gemeentebestuur Nijlen bij het bevoegde ministerie een aanvraag in voor het bouwen van een pompstation te Kessel-Station dat het water via rioleringen naar het zuiveringsstation Nijlen moet verwerken.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Wanneer werd door de gemeente Nijlen het dossier m.b.t. de aanvraag van een pompstation te Kessel-Station ingediend?
2. Hoe ver staat het thans met het desbetreffend dossier en wat zijn nu de vooruitzichten om aan dit tergend probleem een definitieve oplossing te geven?
3. Hoe dikwijls moest het gemeentebestuur van Nijlen de laatste 5 jaar beroep doen op de brandweer om de wateroverlast weg te werken en wat heeft deze tussenkomst aan de gemeenschap gekost?
4. Bomen en hagen zijn ingevolge het vetting en stinkend rioolwater dood gegaan. Meerdere boordegenaars dienden na elke overstroming met dit rioolwater hun huizen extra te reinigen.

Wie is voor de geleden schade verantwoordelijk? Bij wie kunnen de boordegenaars terecht om hun schade en/of onkosten te vergoeden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid van de Vlaamse Raad het volgende mede te delen.

1. De eerste initiatieven van de gemeente Nijlen m.b.t. een aanvraag voor toelage voor de bouw van betrokken pompstation met persleiding dateert van 8 oktober 1973.
2. Omwille van conceptiewijzigingen heeft het tot 14 juli 1982 geduurd tot op het uiteindelijke project een principiële belofte van toelage kon verleend worden. Het dossier werd op 18 augustus 1982 in aanbesteding gesteld, zodat de realisatie voor begin 1983 beoogd wordt.
- 3-4. Het elektrische pompsysteem waarvan sprake in de inleiding van de vraag van het geachte lid behoort toe aan de gemeente Nijlen die derhalve verantwoordelijk is voor de goede werking ervan.

In hoeverre de geleden schade al dan niet het gevolg is van de werking van dit pompstation dient door de rechtbank uitgemaakt te worden.

Vraag nr. 223
(zitting van 1982-83)
van 15 september 1983
van de heer W. KUIJPERS

Afvalvervoer en -verwerking — Situering van de verantwoordelijkheid

In de zaak van het dioxinehoudend afval te Antwerpen bleek uit de persberichten één ding, een manke wetgeving en onduidelijkheid omtrent de verant-

woordelijkheid van de diverse ministeries en diensten.

Het resultaat was het verschuiven van de verantwoordelijkheid.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke de verantwoordelijkheid is van de diverse ministeries (nationaal en regionaal) bij het vervoer van giftig afval vanuit het buitenland en het storten of verbranden in zee, en eveneens de juridische basis waarop deze verantwoordelijkheid berust.

Eveneens ontving ik graag dezelfde informatie maar voor afval dat vanuit België naar het buitenland vertrekt of op zee gestort of verbrand wordt.

Bij de dioxinezaak te Antwerpen hebt u de desbetreffende firma's via een deurwaardersexploot meegedeeld dat in hun vergunning verbod wordt opgelegd dioxinehoudend afval te verwerken of in te voeren.

Graag ontving ik een kopie van dit deurwaardersexploot?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Vooreerst verwijs ik naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 180 dd. 29.07.1983 waarin de genomen maatregelen met betrekking tot de dioxine op Vlaams grondgebied worden uiteengezet.

Wat de verantwoordelijkheid betreft voor de diverse behandeling van giftige afvalstoffen dient het volgende gesteld :

Ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 werd de ophaling en verwerking van afvalstoffen regionaliseerd.

Krachtens het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen dd. 2 juli 1981, artikel 13, § 1, 7^o, gebaseerd op artikel 6, § 1, II-2^o van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen dd. 8 augustus 1980, is de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs bevoegd, via de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, voor het verwerven, verwerken, opslaan en verwijderen van giftige afvalstoffen, onverminderd de bepalingen van de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval en zijn uitvoeringsbesluit alsmede voor de administratieve en controletaken die uit deze wet voortvloeien op gewestelijk vlak.

Het begrip verwijderen dient hier gelezen in de zin van artikel 3 van het decreet van 2 juli 1981 en omvat derhalve ook het vervoer van afvalstoffen.

Teneinde deze bevoegdheden duidelijk af te lijnen wordt thans het koninklijk besluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval in de regionale context herschreven.

Dit besluit van de Executieve zal alsdan de giftige afval reglementeren met uitzondering van de normering en de in- en uit- en doorvoer van giftige afvalstoffen die een nationale materie blijven waaraan de Koning krachtens de artikelen 1 en 4 van de wet van 22 juli 1974 uitvoering moet geven. De bevoegdheid ter zake berust bij de Minister van arbeid en tewerkstelling.

Het storten in zee blijft een nationale aangelegenheid krachtens de wet van 8 februari 1978 houdende goedkeuring van het verdrag van Oslo van 15 februari 1972.

Het ontwerp van wet houdende wijziging van de wet van 8 februari 1978 regelt ook de verbranding op zee.

Beide materies behoren tot de bevoegdheid van de Staatssecretaris voor volksgezondheid en leefmilieu.

Kopie van de door het geacht lid gevraagde deurwaardersexploten zullen hem persoonlijk toegestuurd worden.

Vraag nr. 22
van 25 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Zuiveringsslib — Valorisatie

Graag vernam ik, opgedeeld per provincie:

1. welke wetenschappelijke testen of proeven vanaf 1980 tot heden werden en worden uitgevoerd teneinde onbruikbaar zuiveringsslib te valoriseren;
2. welke resultaten tot hiertoe werden bekomen.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt. Er kunnen verschillende zuiveringsslibs onderscheiden worden :

1. slib van rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI);
2. slib van drinkwaterzuiveringsinstallaties (DWZI);
3. slib van industriële waterzuiveringsinstallaties (sector-gebonden).

1. RWZI-slib.

De proeven richten zich vooral op het hergebruik van zuiveringsslib als meststof en grondverbeteringsmiddel.

- Bij het gebruik in de landbouw als meststof (rechtstreekse toediening) zijn de proeven vooral toegespitst op de aanwezige zware metalen en op de dosisbepaling van toediening.

Hiervoor wordt aan onderzoek gedaan in onder andere de: Landbouwfaculteit van de RUG en in het laboratorium LISEC v.z.w. (Limburgs Studiecentrum voor Toegepaste Ecologie).

- Op marginale gronden en opgespoten arme gronden (b.v. industrieterreinen).

Te Beringen-Paal werd door LISEC gedurende ongeveer drie jaar een experiment gedaan in verband met de groenvoorziening rond industrieterreinen. Het gebruik van slib werd hier als positief ervaren.

- Gebruik voor bosbouw (loofhout).

- Proefveld te Bocholt (Limburg) voor populieren. Dit onderzoek werd in 1979 gestart

door LISEC. De proefperiode zal nog ongeveer één jaar in beslag nemen. Daar het hier gaat om potentiële waterwinningsgebieden stelt LISEC voor de Nederlandse richtlijn voor het gebruik van slib in landbouw toe te passen.

- Gebruik als eindafdek bij stortplaatsen.

- De WZK overweegt om dit jaar, samen met de gemeente Bredene, een proef uit te voeren.

- Compostering en gebruik in land-, tuinbouw (onrechtstreekse toediening). Het onderzoek heeft uitgewezen dat de resultaten gunstig zijn voor slib waarin geen zware metalen aanwezig zijn.

De compost wordt bereid op basis van slib, houtschors en houtafval.

2. DWZI-slib.

Dit slib — waarvan de kwaliteit seizoengebonden is — wordt op verschillende plaatsen gebruikt ter ophoging van laaggelegen gronden.

3. Industrieel zuiveringsslib.

Hier dient gewezen op het feit dat slib afkomstig van de industriële waterzuivering qua eigenschappen en samenstelling sterk sectorieel gebonden is. Het is dan ook zo dat de toepassingsmogelijkheden sector per sector en soms zelfs per bedrijf dienen te worden onderzocht.

- a. Voor de voedingssector wordt vooral gezocht naar mogelijke toepassingen als eiwit-rijk veevoedersupplement. De proeven die momenteel nog bezig zijn — in de brouwerijsector — laten vermoeden dat het gebruik in veevoerders positieve resultaten zal opleveren. (KUL — Laboratorium voor Industriële Microbiologie en Biochemie) (Professor Verachtert).
- b. In de staalsector zoekt men naar de recuperatie van de metalen.
- c. Het slijpslib afkomstig van de fabricatie van marmermozaïektegels kan als bodemverbeteraar in aanmerking komen. De problemen die momenteel onderzocht worden situeren zich op het vlak van de economische haalbaarheid bij de uitspreiding op de bodem (RUG — Faculteit Landbouwwetenschappen) (Professor De Boodt).
- d. In de chemische sector is onder andere onderzoek aan de gang in verband met de valorisatie fosfaatafvalslib door een selectieve herwinning van de belangrijkste componenten (Katholieke Industriële Hogeschool Limburg).
- e. Betreffende de methaanproductie door middel van anaërobe gisting zijn in verschillende bedrijfssectoren onderzoekers bezig.
- f. In de papiersector wijzen de onderzoeken uit dat het slib in bepaalde situaties nuttig kan gebruikt worden als substraat voor de sierplantenteelt. Het slib wordt gemengd met boomschors (RUG — Faculteit Landbouwwetenschappen) (Professor De Boodt).

Tot slot wens ik het geachte lid te wijzen op het feit dat:

1. een periode 1980 tot heden een korte periode is om een globaal overzicht te geven in verband met wetenschappelijke proeven in verband met valorisatie van „onbruikbaar” zuiveringsslib : de reden hiervoor is dat bijvoorbeeld bemestingsproeven over een lange periode (drie à vier jaar) lopen;
2. de doorstroming van informatie in verband met wetenschappelijke proeven betreffende zuiveringsslib niet gebeurt op een systematische wijze vanuit de verschillende wetenschappelijke instellingen, zodat dit antwoord geen aanspraak kan maken op volledigheid;
3. men valorisatie in dit kader in enge of ruime zin kan interpreteren.

Eng: nastreven van een echt hergebruik.

Ruim :

- behandeling zodat een echte valorisatie kan plaatsgrijpen;
- ook kunnen er bijvoorbeeld uit het slib bepaalde stoffen herwonnen worden, hoewel deze gedeeltelijk ke behandeling niet noodzakelijk aanleiding geeft tot een volume vermindering van het slib.

Vraag nr. 68
van 9 januari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Afvalwater in openbare riolen — Controle

Artikel 5, § 1 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bepaalt dat alle lozing van afvalwater is onderworpen aan vergunning. Voor het lozen van normaal huisafvalwater in de openbare riolen wordt de vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen.

Voor het lozen van ander afvalwater in de openbare riolen alsmede voor alle lozing van afvalwater in de wateren bedoeld in artikel 5 eerste lid van diezelfde wet, wordt de vergunning verleend door de directeur van de waterzuiveringsmaatschappij waaronder de lozingsplaats ressorteert.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Uit deze wetgeving leid ik af dat iedereen die voorwerpen of stoffen in de oppervlaktewateren werpt of deponeert, verontreinigde of verontreinigende vloeistoffen erin loost of er gassen inbrengt, hiervoor een lozingsvergunning moet aanvragen en verkrijgen vooraleer zulks te mogen doen.

Als deze wet strikt wordt toegepast, is elk gezin dat zijn huishoudelijke vloeibare afval in de openbare riool laat vloeien in overtreding met voornoemde wet.

In hoeverre wordt artikel 5, § 1 toegepast?

2. Artikel 17 van het KB van 3.8.1976 houdende algemene reglementering van afvalwater in de ge-

wone oppervlaktewateren in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater bepaalt dat de lozing van normaal huisafvalwater in de openbare riolen kan worden toegelaten onder bepaalde voorwaarden, b.v. het geloosd water mag noch textielvezels, noch verpakkingsmateriaal e.a., geen minerale oliën e.a., of andere stoffen die het rioolwater giftig of gevaarlijk kunnen maken, bevatten, Hoe en door wie wordt hierop controle uitgevoerd?

Hoeveel overtredingen tegen deze wet werden de laatste 2 jaar vastgesteld?

Antwoord

1. Artikel 5, § 1, tweede lid van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bepaalt dat voor lozingen van normaal huisafvalwater in de openbare riolen vergunning dient te worden verleend door het college van burgemeester en schepenen.

Voor lozing van normaal huisafvalwater in de oppervlaktewateren is het de directeur van de waterzuiveringsmaatschappijen die in toepassing van art. 5, § 1, derde lid van deze wet vergunning dient af te leveren. Dit is eveneens het geval voor het lozen van ander dan normaal huisafvalwater.

Artikel 44, § 1 alinea 2 van de wet van 26 maart 1971 meldt dat voor de normale lozingen van huisafvalwater door middel van afwateringen welke in gebruik genomen werden vóór 1 mei 1974, de door deze wet opgelegde vergunning wordt geacht te zijn verleend.

Voor het antwoord op de vraag: „In hoeverre wordt artikel 5, § 1 toegepast?” dient dus een onderscheid gemaakt te worden tussen:

- 1) lozingen van normaal huisafvalwater in openbare riool: Hiervoor zijn de respectievelijke colleges van burgemeester en schepenen bevoegd ;
- 2) lozingen van ander dan normaal huisafvalwater en lozingen van normaal huisafvalwater in de oppervlaktewateren :

Hiervoor zijn de waterzuiveringsmaatschappijen bevoegd.

- Hieromtrent wordt medegedeeld dat het de directeurs van de waterzuiveringsmaatschappijen zijn welke lozingsvergunningen al dan niet afgeven wanneer hieromtrent een aanvraag wordt ingediend.

Het afleveren of weigeren van vergunningen gebeurt pas na een passend technologisch en technisch onderzoek.

- Lozingen, waarvoor geen vergunning werd aangevraagd, komen aan het licht in het kader van, ofwel systematische opsporingen in bepaalde sectoren, ofwel sporadische controles ingevolge klachten.

2. Alle bevoegde politionele overheden kunnen hierop controle uitoefenen evenals de directeurs van de waterzuiveringsmaatschappijen, de directeur van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie

(IHE) bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin en de leidende ambtenaar van de administratie ruimtelijke ordening en leefmilieu (AROL) en de door hen gemachtigde ambtenaren.

De controle op het lozen van afvalwater gebeurt overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk VII van het KB van 3 augustus 1976 houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater.

Statistieken omtrent de overtredingen op artikel 17 van het KB van 3 augustus 1976 houdende algemeen reglement worden niet bijgehouden.

Vraag nr. 74
van 10 januari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Vervuiling door chemische bedrijven — Investeringsen en maatregelen

De chemische sector boekte in 1982 reuzewinsten, nl. 8.1 miljard frank. Dit is het vijfvoudige van 1981.

De investeringen in de Belgische scheikundige sector namen in 1982 nominaal met 15.5 percent toe. Niet-tegenstaande 60 percent van deze investeringen voor expansie werden aangewend. daalde de tewerkstelling met 0.6 percent en werd op de koop toe nog vijfmaal meer winst geboekt dan in 1981.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. De chemische bedrijven maken Fenomenale winsten maar produceren terzelfdertijd ontzaglijke hoeveelheden schadelijke afvalstoffen die ons leefmilieu zowel te water als in de lucht zwaar belasten.

De expansie-investering bedroeg 60 percent van de totaal gedane investering.

Hoe groot was tijdens diezelfde periode de investering voor de bescherming van ons leefmilieu en hoeveel werd er uitgegeven om hun afval te elimineren en af te voeren (in absolute en procentuele cijfers)?

2. Hoeveel chemische bedrijven in het Vlaamse land overtreden :

a. de wet van 26.03.1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;

b. de wet van 26.12.1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging?

3. Zou het niet wenselijk zijn bij deze grote winsten de lozingsverplichtingen in deze sector te verstrengen en zij die nog in overtreding zijn met de gangbare wetgeving, de lozingsvoorwaarden te doen naleven ?

Antwoord

De chemische bedrijven hebben voor het jaar 1982 voor 12 miljard frank geïnvesteerd in Vlaanderen,

waarvan 243 miljoen frank met betrekking tot milieubescherming, t.t.z. 2% van de totale investeringen.

2.1. De controle op het lozen van afvalwater in het kader van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en het vaststellen van overtredingen op de bepalingen van deze wet geschiedt door de ambtenaren van de twee waterzuiveringsmaatschappijen, van de Dienst Waterbeleid van de Administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) en van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE).

2.2. De controle op het naleven van de bepalingen van de wet van 26 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging gebeurt door de ambtenaren van de dienst Milieu van de AROL. Officieren van gerechtelijke politie kunnen eveneens overtredingen op de bepalingen van de voornoemde wetten vaststellen.

Een globaal overzicht van de overtredingen werd tot nog toe niet opgemaakt.

3. De lozingsvoorwaarden houden rekening met de huidige stand van de zuiveringstechniek, zodanig dat elk bedrijf verplicht is de best uitvoerbare zuiveringstechnieken aan te wenden voor het behandelen van hun afvalwater. In het kader van de technische vooruitgang zullen deze voorwaarden dan ook aangepast worden. In afwachting daarvan is het vooral van belang dat de bedrijven zich schikken naar de hen opgelegde lozingsverplichtingen. Er wordt dan ook geregeld toezicht gehouden op de naleving van de lozingsvergunningen door de bevoegde ambtenaren die bij het vaststellen van overtredingen een proces-verbaal opmaken en daarna het dossier overmaken aan de gerechtelijke instanties. Zoals bekend wordt miskenning van de lozingsvoorwaarden gestraft met correctie sancties en kan de rechter het verbod uitspreken om de installaties of toestellen die aan de oorsprong van de inbreuk liggen, te gebruiken of te laten werken gedurende de termijn die hij bepaalt.

Vraag nr. 102
van 20 februari 1984
van de heer E. BALDEWIJNS

Hoger Instituut voor de Arbeid — Oprachten

Het is ons bekend dat de heer Minister van onderwijs herhaaldelijk een beroep doet op de diensten van het Hoger Instituut voor de Arbeid dat in nauwe relatie staat met de Katholieke Universiteit te Leuven.

Graag hadden we van de geachte Minister vernomen :

- het aantal opdrachten dat hij aan bovengenoemd instituut heeft gegeven;
- de inhoud van deze opdrachten;
- de kosten, ten laste van de Gemeenschapsminister, van elke van deze opdrachten;

- of hij ook een beroep doet op vergelijkbare diensten of instellingen afhankelijk van of samenwerkend met andere universiteiten dan de KUL.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Op de diensten van het Hoger Instituut voor de Arbeid heb ik éénmaal beroep gedaan.

De inhoud van deze opdracht betrof een onderzoek naar de studiekosten in het secundair onderwijs.

De totale onderzoeksom voor de uitvoering van dit wetenschappelijk onderzoek bedroeg 3.951.000 frank.

Een ander onderzoek „Het Kunstonderwijs met beperkt leerplan in Vlaanderen” werd toevertrouwd aan de UIA. Het was de bedoeling via dit onderzoek een zicht te krijgen op een aantal kenmerken van scholen en leerlingen in het kunstonderwijs.

Vraag nr. 108 van 28 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Milieuwetgeving — Ambtenaren betrokken bij controle

Graag verneem ik van de geachte Minister hoeveel ambtenaren betrokken zijn bij het uitoefenen van de controle op de toepassing van de vigerende milieuwetgeving.

Kunnen deze cijfers ook worden verstrekt voor de verschillende deelsectoren van het controle-apparaat?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Het aantal ambtenaren betrokken bij de uitoefening van de controle op de toepassing van de vigerende milieuwetgeving, kan als volgt verdeeld worden:

1. Toepassing van het decreet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging:

Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken	: 8
Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij	: 9
Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu	: 4
2. Toepassing van het decreet van 2 juli 1981, betreffende het beheer van afvalstoffen:

Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest	: 10
---	------
3. Toepassing van het decreet van 24 januari 1984, houdende maatregelen inzake de bescherming van het grondwater:

AROL	: 4
Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie	: 6

4. Algemeen milieubeheer m.i.v. controle in het kader van het ARAB:

Hoofdbestuur	: 2
Buitendiensten : Oost-Vlaanderen	: 3
West-Vlaanderen	: 4
Antwerpen	: 3
Vlaams Brabant	: 3
Limburg	: 2

Vraag nr. 117 van 28 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Nertsenkwekerij te Begijnendijk — Exploitatievergunning, milieuhinder en verhuis

Nertsenkwekerijen brengen heel wat milieuhinder met zich. Omdat de verantwoordelijke overheid niet altijd de noodzakelijke maatregelen treft om allerlei hindernissen ongedaan te maken, is het evident dat omwonenden zich steeds meer gaan verzetten tegen zulke inplantingen. Zulke situaties worden spoedig overal bekend met het gevolg dat er ook reeds verzet rijst tegen geplande vestigingen, elders in het land.

Ik krijg kennis van het bestaan van een nertsenkwekerij te Begijnendijk, waarvoor geen exploitatievergunning zou bestaan. Er wordt in de omgeving een erge stank waargenomen. De nertsenkweker maakt thans plannen om zich te gaan vestigen te Heist-op-de-Berg (Zonderschot). Hier werden de eerste werken aangevat nog vóór de vergunning werd afgeleverd.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Beschikt de nertsenkwekerij te Begijnendijk over een geldige exploitatievergunning? Zo ja, wanneer werd ze afgeleverd en voor hoeveel jaar? In ontkenning geval, wat werd er van overheidswege gedaan om deze illegaliteit ongedaan te maken?
2. Te Begijnendijk veroorzaakt deze nertsenkwekerij ergerlijke stankhinder. Wat werd er gedaan om de buurtbewoners hiervan te verlossen?
3. De nertsenkweker wenst thans te verhuizen naar Heist-op-den-Berg, waar reeds werken zijn aangevat. Wordt hiervoor een exploitatievergunning afgeleverd? Zo ja, wanneer? Wordt er rekening gehouden met de argumenten van de bevolking?
4. Er wordt gezegd dat de werken reeds waren aangevat terwijl er nog geen vergunning bestond. Kan mij verklaard worden waarom zulke illegale situaties mogen blijven voortduren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

Ik kan het geachte lid het volgende antwoorden:

1. Voor de nertsenkwekerij te Begijnendijk heeft de Dienst Gezondheidsinspectie en Hygiëne-Brabant, ongunstig geadviseerd; het gemeentebestuur van Begijnendijk heeft vervolgens de vergunningsaanvraag geweigerd.

Aan de uitbater werd de mogelijkheid geboden zijn bedrijf te ontmantelen en over te brengen naar een andere plaats, zonder de datum van 1.4.84 te overschrijden. Deze termijn was mogelijk omdat het aantal moederdieren beperkt was (± 200) en de hinder beperkt is tijdens de wintermaanden.

2. Om de hinder zoveel mogelijk te beperken tot de opgelegde sluitingsdatum van 1.4.84 heeft de gezondheidsinspecteur bepaalde voorwaarden opgelegd. Bij een nieuw onderzoek op 21.3.84 werd vastgesteld dat alle dieren verhuisd waren.
3. De Gezondheidsinspecteur van Antwerpen heeft nog geen dossier voor advies ontvangen van het gemeentebestuur Heist-op-den-Berg. Er werd evenmin in het nabije verleden een vergunning afgeleverd.

Het gemeentebestuur onderzocht heden wel een vergunningsaanvraag, voor een nertsenkwekerij voor 4.000 dieren, welke zou opgericht worden in de Groenstraat.

Het aangevraagde bedrijf is gelegen in het agrarisch gebied, op meer dan 500 m van een woongebied. Het gemeentebestuur van Heist-op-de-Berg wacht nog op de adviezen van de bevoegde diensten.

4. Deze vraag heeft kennelijk betrekking op de bouwtoelating en valt in de bevoegdheid van de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Vraag nr. 120
van 29 februari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Scheikundige industrie in Limburg — Afvallozing, gevolgen en maatregelen

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Zullen de scheikundige fabrieken Tessenderlo Chemic en de Limburgse Vinylmaatschappij van Tessenderlo en Limburg Chemic van Kwaadmechelen verplicht worden hun afval in de collector te lozen ?

Zo ja, wanneer en tegen welke voorwaarden?

2. Onderzoeken hebben uitgewezen dat het slib van de Laak radio-actief is en gevaarlijke stoffen bevat zoals arsenicum, kwik, lood en cadmium. Bestaat de intentie om het slib van de Laak te verwijderen?
3. De grootste vervuilers van de Laak en de Nete zijn bekend, Er wordt gezegd dat deze de lozingsnormen op meerdere punten en fel hebben overschreden. Wat is nu hiervan bekend en wat werd er ondernomen om deze onwettigheid te doen ophouden?
4. Hoeveel betaalt elk voornoemd bedrijf jaarlijks aan milieubelasting en op hoeveel worden de onkosten geraamd die zij met hun afvallozing hebben veroorzaakt?

Antwoord

1. en 3. De afvalwaterlozingen van de scheikundige fabrieken Tessenderlo Chemie en de Limburgse Vinylmaatschappij van Tessenderlo en Limburg Chemie van Kwaadmechelen overschrijden inderdaad de hen opgelegde lozingsnormen. Ik kan het geachte lid verzekeren dat deze situatie nauwlettend wordt gevolgd, dat het desbetreffend oppervlaktewater frequent wordt bemonsterd en dat alles in het werk wordt gesteld om deze onaanvaardbare toestand te verbeteren en uit te schakelen. Teneinde deze bestaande verontreiniging uit te schakelen is het duidelijk dat de zo spoedig mogelijke aansluiting van het afvalwater van de desbetreffende bedrijven op de collector van het Albertkanaal een dringende noodzaak is. In dit verband dient benadrukt dat het onderzoek dienaangaande nog enkel dient aangevuld met de nodige bijkomende veiligheidswaarborgen i.v.m. het doorkruisen van eerdervernoemde collector van bestaande waterwingebieden. Ook het definitief op punt stellen van de lozingsnormen kadert in dit onderzoek.
2. Sinds de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is het Vlaamse Gewest belast met de uitvoering van de ruimingswerken aan de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie in het Vlaamse Gewest en derhalve ook aan het vak van de waterloop nr. 7.24 „Grote Laak”, dat zich afwaarts van de monding van de waterloop nr. 7.24.3 „Dode Beek” bevindt. Ingevolge artikel 8 van het besluit van 18 januari 1982 van de Vlaamse Executieve houdende bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve is de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud bevoegd inzake het uitvoeren van ruimingswerken aan dat vak van de Grote Laak. Ik heb het dan ook nuttig geacht de inhoud van de vraag van het geachte lid mede te delen aan de bevoegde Gemeenschapsminister, opdat hij een antwoord op het onderdeel 2 van de vraag zou kunnen verstrekken.
4. De onder dit punt gevraagde inlichtingen werden aan de betrokken instanties opgevraagd. Zohaast deze in mijn bezit zijn, zal ik het geachte lid hiervan onmiddellijk in kennis stellen.

Vraag nr. 125
van 7 maart 1984
van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Bescherming leerkrachten

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 245 dd. 11 oktober 1983 betreffende de bescherming der leerkrachten in het zeevisserijonderwijs vond u dat er zich geen maatregelen opdringen.

In het tweede deel van mijn vraag vraag ik de gelijk-schakeling van de onderwijzers in het bezit van het bijzonder getuigschrift tot het geven van zeevisserijonderwijs met de titel van regent in dit onderwijs, wanneer deze personen benoemd waren voor het in voege treden van het „besluit der Vlaamse Executieve betreffende de bijzondere organisatie van het La-

ger Secundair Zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap — 28.7.1983". Indien geen overgangsmaatregelen getroffen worden ten voordele van deze leerkrachten met verworven rechten, kunnen zich problemen voordoen die ten zeerste nadelig kunnen zijn in verband met:

1. de geldelijke toestand: leerkrachten, geen regent zijnde, die algemene vakken moeten geven zullen een verlies aan wedde oplopen;
2. de rechten op bevordering: gelet op artikelen 17 en 20 van bovenvermeld besluit.

Mag ik de geachte Minister vragen het nodige te willen doen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, aangezien de vraag inhoudelijk dezelfde is als vraag nr. 95 dd. 15 februari 1984, ik zo vrij ben te verwijzen naar het antwoord dat daar op gegeven wordt.

Vraag nr. 126 van 7 maart 1984 van de heer W. SEEUWS

Gemeente Destelbergen (deelgemeente Heusden) — Opslagplaats van polyet hyleen

Tijdens de vergadering van de Kamer van Volksvertegenwoordigers van 29 mei 1975, antwoordde de heer Dhoore, Staatssecretaris voor streekeconomie, op een spoedvraag van de heer Temmerman, Volksvertegenwoordiger, het volgende :

„ De plasticen koepel werd inderdaad opgericht zonder bouwvergunning. Wel werd een regularisatie-aanvraag ingediend welke echter door het bestuur van de stede bouw ongunstig werd geadviseerd. De weigering werd op 9 mei 1975 door het college van burgemeester en schepenen betekend aan betrokkene. Het perceel, waarop de koepel werd opgericht is, volgens het ontwerp-gewestplan „ Het Gentse” gelegen in een natuurgebied. Tegen de onwettig opgerichte constructie werd door het bestuur van de stede bouw binnen de perken van haar bevoegdheid opgetreden. Proces-verbaal werd opgesteld. Aan de procureur des Konings werd vordering tot herstel van de plaats in haar vorige toestand gevraagd.

De aanvraag waarvan sprake in de mondelinge vraag heeft betrekking op een aanvraag tot exploitatie van een ingedeelde inrichting bij toepassing van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming.

De procedure is momenteel lopende bij de bestendige deputatie.”

De bestendig deputatie zou een exploitatievergunning hebben gegeven die echter bij KB van 12 juli 1977 werd vernietigd.

Ondanks het feit dat dit gebouw onwettig werd opgericht, dat bevel werd gegeven tot het herstel van de plaats in haar vorige toestand, dat geen toelating tot exploitatie werd gegeven, dat de aanwezigheid van deze enorme hoeveelheid ontvlambare kunststoffen

(100 ton) een groot gevaar voor de omwonenden en de gebruikers van het recreatiegebied waaraan het paalt betekent, staat deze enorme plasticen opblaasbare stockagehal nog altijd op dezelfde plaats.

Wil de geachte Minister mij laten weten waarom er tot nu toe aan de bevelen van de bevoegde overheden geen gevolg werd gegeven en wat hij meent te doen opdat er wel gevolg zou aan gegeven worden?

Antwoord

De voormelde opslagplaats heeft het voorwerp uitgemakt van een vergunningsbesluit van het Schepencollege d.d. 4 oktober 1977 voor een termijn van 30 jaar. In beroep werd dit besluit bevestigd door de bestendige deputatie op 25 augustus 1978. Dit laatste besluit bevat ondermeer een voorwaarde dat de „omstreden luchthal” dient te verdwijnen zodra het thans in opbouw zijnde gebouw in gebruik kan genomen worden.

De wettelijkheid van deze voorwaarde kan sterk in twijfel worden getrokken vermits zij bij de exploitant de verkeerde indruk kan wekken dat de luchthal kan blijven bestaan in afwachting dat een ander gebouw zou kunnen in gebruik genomen worden.

Gezien de bestaande vergunning kon derhalve binnen het regime van de als hinderlijk ingedeelde bedrijven niet opgetreden worden op de exploitatie van de opslagplaats voor voorwerpen uit kunststof (thans bloempotten) te verbieden.

Bij besluit van de bestendige deputatie van 10 november 1983 werd vergunning verleend voor de uitbreiding van de bestaande omstreden inrichting met een werkplaats voor de fabricage van kunststoffen omvattend 40 spuitgietmachines, 2 drukmachines, een compressor, een hoogspanningstransformator en opslagplaats voor 60.000 l stookolie, 100.000 gasolie en 3.000 ton grondstoffen voor een termijn die op 3 oktober 2007 verstrijkt. Een beroep vanwege de heer gouverneur tegen dit besluit is thans in onderzoek bij de bevoegde administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu. De exploitant zou de bedoeling hebben om al de opslagplaatsen en de werkzaamheden van de luchthal over te brengen naar de nieuwe werkplaats.

De problemen in verband met de bouwvergunning vallen binnen de bevoegdheid van mijn collega de heer Akkermans, Gemeenschapsminister voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Vraag nr. 129 van 7 maart 1984 van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij in Limburg — Vestiging van een afdeling

Onlangs werd bekend dat de Raad van Beheer van de VZW binnen afzienbare tijd een voorstel tot oprichting van een buitendienst te Hasselt zou bespreken en ter goedkeuring voorleggen aan de Minister. De buitendienst zou worden opgericht voor het Maasbekken en het opwaartse deel van het Demer- en Herkbeekken.

Graag vernam ik :

1. of reeds **een** streefdatum kan genoemd worden voor deze oprichting;
- ... welke personeelsbezetting een dergelijke buitendienst zou kennen.

antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het in de bedoeling ligt van de Raad van Beheer van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij om een buitendienst in de provincie Limburg op te richten.

Gezien de voorbereidende gesprekken in verband met de oprichting van deze buitendienst momenteel gevoerd worden binnen de Raad van Beheer van de VZW, is thans nog niet mogelijk een oprichtingsdatum voorop te stellen.

Om dezelfde reden is het in verband met de personeelsbezetting thans voorbarig het effectief ervan reeds vast te stellen.

Vraag nr. 130 van 9 maart 1984 van de heer J. GABRIELS

Slibbekken te Ham (Limburg) — Recyclage van fosfaatafval

Op 11 augustus 1983 ontvangt het bedrijf Limburg Chemic en Tesselenderlo Chemic een vergunning om gedurende drie jaar het bestaande slibbekken te Ham verder uit te baten en uit te breiden om restanten van fosfaatproductie op te slaan.

In 1979 hebben beide bedrijven een subsidie ontvangen van 9 miljoen frank om onderzoek naar recyclage van fosfaatafval te bevorderen. Zonder meer zitten hier ernstige gevaren aan. Immers er bestaat een reëel gevaar voor bezoedeling van het grondwater.

Graag had ik vernomen :

1. Is er een studie uitgevoerd in wiens opdracht, door het Lisic in verband met bodemonderzoek?
 - Welk resultaat?
 - Is er een tegenonderzoek verricht geweest?
2. Is er een uitbreiding voorzien van het slibbekken?
3. Zijn er vlakbij winplaatsen van grondwater?
4. Welke aanwending hebben de gelden voor onderzoek gehad in verband met de recyclage van fosfaatafval?
 - Welk resultaat?

Antwoord

Punt 1 : Onder leiding van Dr. Sc. B. Beckers werd in opdracht van NV Limburg Chemie een studie uitgevoerd omtrent de ecologische impact van industriële slibbekkens te Tesselenderlo door het Limburgs Studie-

centrum voor Toegepaste ecologie — Centrum voor bosbiologisch onderzoek VZW.

De studie had tot onderwerp de invloed van het gestorte slib op de bodem te bestuderen, de bodemgeschiktheid van de stortplaats na te gaan, het uitvoeren van grondwateranalyses en het uitvoeren van fysico-chemische analyses van slib, bodem en grondwater om een inzicht te krijgen in hun onderlinge relatie en wisselwerking en tenslotte het formuleren van een beplantingsadvies om de milieuhinder op visueel vlak te minimaliseren.

De resultaten zijn weergegeven in een rapport van december 1981.

Tot op heden werd op voornoemde onderzoekspunten geen tegenonderzoek verricht.

Punt 2: Er is een uitbreiding van het huidige in exploitatie zijnde slibbekken voorzien. De voorziene uitbreiding bedraagt ongeveer 30 ha ingeplant over een oppervlakte van ongeveer 45 ha.

Punt 3: In de onmiddellijke omgeving van het slibbekken en zijn uitbreiding zijn geen waterwinningsgebieden.

Punt 4: Alternatieve methodes voor het verwijderen van slib afkomstig van dicalciumfosfaatproductie zijn tot op heden niet voorhanden. De chemische behandeling van fosfaatslib met selectieve herwinning van de belangrijkste samenstellende componenten maakt het onderwerp uit van een uitgebreide studie. Tot op heden werden geen concrete toepasbare resultaten bekomen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 49
van 2 maart 1984
van de heer M. OLIVIER

Tewerkstelling van werklozen en werkzoekenden tijdens de schoolvakantie — Resultaten

In een omzendbrief werd verleden jaar medegedeeld dat de ambtenaren in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en in de instellingen van openbaar nut die onder het gezag of toezicht van de Vlaamse Executieve staan wat hun verlof betrof tijdens de maanden juli, augustus en september slechts konden vervangen worden door:

a. betaalde werklozen ;

- b. jongeren die pas hun studies beëindigd hadden en als werkzoekenden waren ingeschreven en hun wachttijd volbrachten.

In bepaalde gevallen werd dit opgevolgd en in andere niet.

Mag ik van de geachte Minister per dienst of instellingen vernemen :

- a. hoeveel dagen in die zin vervangen werden;
- b. hoeveel mensen hierdoor een job kregen;
- c. of er van deze omzendbrief afgeweken is; zo ja, waar, waarom en voor hoeveel dagen;
- d. of de heer Minister opnieuw een dergelijke maatregel zal nemen voor 1984.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat bij de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tijdens de schoolvakantie 1983 178 vergoede werklozen of jonge werkzoekenden werden tewerkgesteld overeenkomstig de omzendbrief nr. 4 van 19 mei 1983. Het aantal gepresteerde dagen van deze 178 vergoede werklozen of jonge werkzoekenden bedraagt 4.124 dagen.

De richtlijnen inzake deze vorm van tewerkstelling, verstrekt in voormelde omzendbrief, werden nauwkeurig nageleefd.

De door het geachte lid gevraagde inlichtingen wat betreft de tewerkstelling van vergoede werklozen of jonge werkzoekenden in de instellingen van openbaar nut die onder het gezag of toezicht van de Vlaamse Executieve staan, kunnen vooralsnog niet medege-deeld worden.

De ter zake bevoegde voogdijministers werden verzocht deze inlichtingen onmiddellijk op te vragen aan de verschillende instellingen van openbaar nut van de Vlaamse Gemeenschap. Van zodra deze gegevens in mijn bezit zijn, zal ik niet nalaten deze onmiddellijk ter beschikking te stellen.

De mogelijkheid om tijdens de schoolvakantie 1984 opnieuw een beroep te doen op deze vorm van tewerkstelling zal aan de hand van de functionele noodwendigheden en de ter zake ingediende voorstellen in de mate van het mogelijke in overweging worden genomen.

K. POMA **VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE** **EXECUTIEVE** **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

Vraag nr. 139
van 1 maart 1984
van de heer J. VALKENIERS

BRT-radio — Berichtgeving Voerstreek

In de Kinderkrant van de BRT-radio op zondag 29 januari werd bericht over de Voerstreek. De voorstelling van de zaak kwam zeer vreemd over. Zo werd bijvoorbeeld gezegd dat de overheveling van die streek naar de provincie Limburg gebeurde omdat

aangenomen werd dat de meerderheid van de Voerenaars Nederlandstalig waren. De rest was navenant.

Zoals iedereen nu toch al zou dienen te weten is de Voerstreek wezenlijk Vlaams; zelfs de RTBF weet dat er voor 1963 geen Franstalige scholen waren.

Wie is verantwoordelijk voor die nonsens? Kan de BRT dan niet één keer objectief zijn?

Is het de bedoeling er de overheveling van Voeren naar Luik bij de jonge Vlamingen in te pompen? Zoniet, worden de opstellers van het programma door Franstalige groepen betaald voor de kostenloze propaganda voor hun stellingen?

Graag vernam ik het standpunt van de Minister?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid, heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht. Tot nog toe bekwam ik deze nog niet.

Ik heb andermaal aangedrongen op een spoedige behandeling.

J. BUCHMANN **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN** **HUISVESTING**

Vraag nr. 25
van 16 maart 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Nationale Landmaatschappij — Leningen en groepsbouw

In het verleden hebben wij de Gemeenschapsminister van huisvesting reeds meerdere malen op het hart gedrukt dat Limburg een groter aandeel van de kredieten van de Nationale Landmaatschappij zou dienen te bekomen om tegemoet te komen aan het woningnoodprobleem van deze provincie.

Derhalve vernam ik gaarne van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel dossiers voor individuele bouwverrichtingen en in het kader van de krotbestrijding werden er per provincie goedgekeurd door de Nationale Landmaatschappij in 1983? Welke bedragen vertegenwoordigen deze dossiers? Voor Limburg gaarne een opdeling per erkende gewestelijke maatschappij? Welke is de toe- of afname t.o.v. 1982?
2. Hoeveel groepswohnungen werden er respectievelijk gebouwd en verkocht per provincie en voor Limburg per gewestelijke maatschappij in dat jaar?
3. Welke kredieten zijn er voorzien in 1984 voor respectievelijk leningen voor individuele verrichtingen en anderzijds voor groepsbouw per provincie en voor Limburg per gewestelijke maatschappij?
4. Hoeveel woningen in het kader van de groepsbouw werden er per provincie en voor Limburg per gewestelijke maatschappij aangevraagd en hoeveel toegewezen?

5. Hoeveel dossiers voor individuele verrichtingen zijn er momenteel nog in „stock” per provincie en voor Limburg per gewestelijke maatschappij? Welke bedragen vertegenwoordigen de nog niet goedgekeurde aanvragen?
6. Welke criteria worden er gehanteerd bij de toekenning van de kredieten voor individuele verrichtingen? Wordt hierbij rekening gehouden met de specifieke situatie van Limburg?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer te laten weten dat de nodige informatie gevraagd wordt aan de Nationale Landmaatschappij.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

R. DE WULF **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID**

Vraag nr. 32
van 16 februari 1984
van de heer G. MARMENOUT

Kinderdagverblijven — Subsidiëring

Mag ik de geachte Minister om enige informatie verzoeken i.v.m. het besluit van de Vlaamse Executieve, d.d. 21 december 1983, houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van voorzieningen inzake kinderopvang.

1. Hoeveel kinderdagverblijven zagen hun capaciteit verminderd ingevolge toepassing van de bepalingen bedoeld besluit?
2. Welke zijn de besparingen die men op de begroting 1984 wil realiseren ingevolge de toepassing van de bepalingen van bedoeld besluit?
3. Hoeveel kinderdagverblijven zijn thans op de subsidieerbare minimumcapaciteit gebracht en hoeveel bedraagt hun aantal in de totaliteit van het aantal kinderdagverblijven?
4. Meent de geachte Minister niet dat vooral de kinderdagverblijven, thans op subsidieerbare minimumcapaciteit gebracht, het ergst te lijden hebben onder de personeelsafvloeiing hieruit ontstaan?
5. Kan in de zeer nabije toekomst een maatregel verwacht worden, waarbij aan de kinderdagverblijven met huidige subsidieerbare minimumcapaciteit, de mogelijkheid wordt verstrekt om het aantal subsidieerbare personeelsleden verhoogd te zien, met het oog op het behoud van de kwaliteit van de voorzieningen.

Het zal de geachte Minister niet ontgaan zijn dat het, in eerste instantie, bovenvernoemde kinderdagverblijven zijn die in hun werking getroffen worden, indien zelfs maar één personeelslid ingevolge ziekte, sociaal verlof e.a., tijdelijk de dienst niet kan waarnemen.

Voorlopig antwoord

Het voorwerp van de gestelde vraag behoort niet enkel tot mijn bevoegdheid maar ook tot deze van mijn collega mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg. Ik zal bijgevolg het geachte lid enkel op zijn vraag kunnen antwoorden na samspraak en goedkeuring van genoemde Gemeenschapsminister.

J. LENSSENS **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS**

Vraag nr. 127
van 7 maart 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Grensgebied Maasland — Urgentiediensten

In het synthesedocument van de . . . Interministeriële werkgroep Limburg” wordt gesteld dat de grensligging van het Maasland met in de onmiddellijke omgeving een concentratie van chemische nijverheid (DSM Geleen) een specifieke onderlinge afstemming van de urgentiediensten in het grensgebied vereist, zodat in geval van nood de juiste beslissingen worden getroffen.

Ter zake vernam ik graag :

1. of dergelijke onderlinge afstemming van de urgentiediensten reeds heeft plaatsgegrepen;
2. zo ja, welke urgentiediensten hierbij werden betrokken;
3. zo neen, wanneer ter zake initiatieven zullen worden genomen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 128
van 7 maart 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Limburgs rioleringsplan — Uitvoering

De uitbouw van het Limburgs collectorennet is in handen van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, die jaarlijks haar programma voor goedkeuring voorlegt aan de Minister.

De beschikbare kredieten (tot op heden ongeveer 2 miljard per jaar) worden zo gelijkmatig over de provincies verdeeld.

Graag bekwam ik deze verdeling over de provincies voor wat betreft de jaren 1982, 1983 evenals de voorziene verdeling voor 1984.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 131
van 9 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

SV Intercompost — Verdeling financiële lasten

Omwille van het feit dat de Luikse gemeenten en de provincie Luik per 1 januari 1984 hun lidmaatschap beëindigen bij de SV Intercompost en rekening houdend met het feit dat een aantal gemeenten uit Regio I niet wensen aan te sluiten, komt de volledige financiële last van overname van aandelen ten laste van vijf Limburgse gemeenten, namelijk Hasselt, Tongeren, Bilzen, Riemst en Hoeselt.

Bovendien kan men zich de vraag stellen waar de niet-aangesloten gemeenten hun huisvuil storten?

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen?

1. Is het logisch dat vijf gemeenten moeten instaan voor de exploitatie van Intercompost?

2. Waar storten de overige gemeenten van Regio 1 hun huisvuil en groot vuil?

Zijn een aantal stortplaatsen in deze gemeenten niet gesloten? Waarom mogen de vijf aangesloten gemeenten hun stortplaatsen niet meer gebruiken?

3. Acht de Minister het niet nodig om alle gemeenten, mede de grote investeringen die er gepland zijn van SV Intercompost, in Regio 1, zonder enige uitzondering te doen aansluiten bij Intercompost?

4. Op welke termijn zullen alle gemeenten uit Regio 1 aansluiten bij SV Intercompost?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 132
van 9 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Uitbreiding vliegveld Zuid-Limburg te Beek — Verantwoording en gevolgen

Volgens Gedeputeerde Staten van Nederlands Limburg moet spoed gezet worden achter de beslissing of een nieuwe oost-westbaan aangelegd moet worden op het vliegveld Zuid-Limburg te Beek. De reden ligt in het feit dat een Amerikaans bedrijf en een importfirma uit Hong-Kong zich willen vestigen op het terrein wat eens het Euregionaal vrachtcentrum moet worden.

Behalve de aanleg van de oost-westbaan moet ook het verbod op nachtvluchten opgeheven worden.

Graag had ik het volgende vernomen:

1. Heeft u met uw Nederlandse collega's regelmatig overleg gehad over deze uitbreiding?

Met welk resultaat?

2. Zijn er afspraken met de NATO-autoriteiten van de militaire vliegvelden in Kleine-Brogel?

3. In hoeverre heeft ons land in het kader van Euregie belang bij deze uitbreiding?

Welke rechtstreekse of onrechtstreekse voordelen hebben zij?

4. Betekent aanleg van een oost-westbaan geen geluidsoverlast voor het Maastrand gecumuleerd met nachtvluchten?

5. Bestaan er formele overlegsituaties c.q. meldingskanalen in verband met dit soort projecten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP MET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.